

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
(weekblad - verschijnt niet
van juni tot juli)

Franstalige studenten betalen teveel Studiegelden duurder?

Franstalige studenten betalen vaak heel wat bijkomende kosten bovenop hun inschrijvingsgeld, dat daardoor fors kan oplopen. Daarom trok de *Fédération des Etudiant(e)s Francophones* (FEF) in beroep naar het Arbitragehof. Hun klacht tegen onrechtmatig geïnde inschrijvingsgelden werd echter verworpen. Omdat het Arbitragehof oordeelt over heel België, kan dit arrest ook verregaande gevolgen hebben voor het inschrijvingsgeld in Vlaanderen.

Gertie de Fraeye & Ken Lambeets

Op de steun van de Minister van Onderwijs van de Franstalige Gemeenschap, Marie-Dominique Simonet, hoeven de Franstalige studenten alvast niet te rekenen. Integendeel, de minister publiceerde vorige week een rapport waarin een prijsdaling de algemene tendens vormt. In vergelijking met de inschrijvingsgelden van vorig jaar zou de studiekost in het Franstalig hoger onderwijs dit jaar gedaald zijn. "Manipulatie", aldus de Franstalige studenten van het FEF. Na de bestudering van de cijfers kwamen zij immers tot tegenstrijdige conclusies. Bij 478 studierichtingen stelden ze significante prijsstijgingen vast tegenover een daling in slechts 83 richtingen. In de kortetypeopleidingen is de bovengrens voor de inschrijvingsgelden verhoogd van 162 naar op termijn 778 euro.

De praktijk om extra kosten aan te rekenen bovenop het normale vastgelegde inschrijvingsgeld bestaat al lang aan een aantal Franstalige hogescholen. Enerzijds worden de studenten 'bijkomende inschrijvingsgelden' aangerekend, anderzijds ook 'bijkomende administratieve kosten'. In 2005 stelde de rechtbank van eerste aanleg de studenten nog gedeeltelijk in het gelijk. Toen werd geoordeeld dat het heffen van bijkomende inschrijvingsgelden onwettig is. Het aanrekenen van bijkomende administratieve kosten, daarentegen, verklaarde de rechtbank niet illegaal. Deze administratieve kosten worden trouwens ook al op sommige plaatsen in Vlaanderen opgelegd.

ARBITRAGEHOF

De Franstalige Minister van Onderwijs Simonet loste dit probleem snel op. De onwettig verklaarde bijkomende inschrijvingsgelden werden met terugwerkende kracht geregulariseerd. Simonet wil vermijden dat de instellingen in financiële moeilijkheden komen door de claims van alle oud-studenten die deze illegaal verklaarde bijkomende studiegelden moesten ophoesten. Het decreet van 20 juli 2005 geeft de instellingen ruim 5 jaar de tijd om de onwettige bijkomende inschrijvingsgelden af te bouwen. Ter compensatie laat Simonet de instellingen de ruimte om "kosten voor goederen en diensten die aan de individuele student werden verleend" aan reële kostprijs door te rekenen. Het decreet bepaalt niet hoe hoog deze mogen oplopen, noch om welke kosten het mag gaan. De regering wordt hierin vrijgelaten.

Deze maatregelen van Minister Simonet werden door de

FEF

De *Fédération des Etudiant(e)s Francophones* vertegenwoordigt de studenten van de Franse Gemeenschap in België, en vormt aldus de Franstalige tegenhanger van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). FEF's voornaamste werkpunt is de democratisering van het onderwijs.

Op www.fef.be vind je meer info over de acties van FEF

Franstalige studenten van het FEF aangeklaagd bij het Arbitragehof. Zij baseerden zich daarvoor op de eerdere uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg die hen gedeeltelijk gelijk gaf, en op de koers die het Arbitragehof tot dan toe had gevolgd. België heeft immers het VN-verdrag van New York ondertekend, waardoor ons land en de deelstaten zich ertoe verbinden de kosteloosheid van het hoger onderwijs geleidelijk in te voeren. Daarom hanteerde het Arbitragehof een *standstill*-verplichting voor de inschrijvingsgelden, zodat deze niet meer substantieel zouden mogen stijgen.

MANIFESTATIE

De uitspraak van het Arbitragehof op 22 februari 2007, waarin ze FEF ongelijk gaf, kwam dan ook als een grote verrassing. Plots oordeelde het hof dat de verhoging van de studiegelden niet in tegenspraak is met de geleidelijke invoering van het kosteloos hoger onderwijs.

Dankzij de nieuwe benaming die de Franse Gemeenschap aan het bijkomend inschrijvingsgeld geeft, worden deze niet meer gezien als een belemmering voor de toegang tot het hoger onderwijs. De vage omschrijving zet de deur open om in de toekomst de studenten ook werkingsmiddelen, zoals personeelskosten en infrastructuur, aan te rekenen, zeker nu het hof oordeelt dat er niet langer een plafond nodig is voor deze verdoken inschrijvingsgelden.

Ook voor de Vlaamse inschrijvingsgelden heeft de uitspraak van het Arbitragehof rechtstreekse gevolgen. Het vonnis geeft ook de Vlaamse regering de vrijheid om de studiegelden ongehinderd te verhogen. Daarom steunt de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) haar Franstalige tegenhanger FEF bij verdere acties.

FEF hoopt nu dat het Arbitragehof haar uitspraak zal milderen in een later arrest. In afwachting daarvan vragen zo-

Nummer 16

-

❖ Fientje Moerman is géén Sinterklaas

p. 4
-

❖ Studenten met stages: last van de babyblues

p. 8-9
-

❖ Wie voedt de wereld?

p. 11

wel de Franstalige studenten van FEF als de Vlaamse collega's van VVS een herziening van artikel 24 van de Grondwet. Daarin zou een deel van het verdrag dat België ondertekende voor kosteloos hoger onderwijs moeten opgenomen worden, zodat het meer kracht heeft. Bovendien vragen de studentenverenigingen de herinvoering van de *standstill*-verplichting. VVS pleit daarenboven voor een Vlaams verbod op bijkomende inschrijvingsgelden of administratieve kosten.

Om haar woorden kracht bij te zetten, organiseert FEF op 22 maart, een grootscheepse manifestatie, met als centraal uitgangspunt de algemene herfinanciering van het onderwijs.

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Veto zoekt/trakteert!

p.10 + 11 + 16

Foto Nele Van Doninck

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Taxi's Kenny

Studenten willen bloed zien

Voor de tweede maal dit academiejaar en voor de zeventiende keer in totaal organiseren LBK en Medica, de studentenkringen van respectievelijk de bio-ingenieurs en geneeskunde, BloedSerious, een initiatief dat onder de Leuvense studenten zo veel mogelijk bloedgevers probeert te ronselen. Daarbij mikken ze niet enkel op de doorwinterde bloedgevers, maar proberen ze ook veel vers bloed aan te boren. De inzamelweek gaat dan ook traditioneel gepaard aan allerlei studentikoze activiteiten die de 'schrik voor de prik' moeten verzachten.

Om het aanschuifend te verzachten wordt er voor het eerst gewerkt met de mogelijkheid om vooraf in te schrijven via internet. Studenten die bloed willen geven kunnen tot op het kwartier ingeven wanneer ze willen komen, zodat de rijen tot een minimum beperkt kunnen worden.

Voor meer info en inschrijvingen: www.landbouwkring.be/bloedserieus

Leuvense studenten pleite naar VS

Een aantal rechtenstudenten van de K.U.Leuven heeft de landelijke voor-

ronde van de Jessup-pleitwedstrijd gewonnen. Ze droogden hun Gentse tegenstanders met gemak af in de gelegenheidsarena van het Arbitragehof. De nationale winst geeft de Leuvense ploeg recht op een ticket naar de internationale finale in Washington DC. Daar verloopt de competitie volledig in het Engels.

Winst in de grote finale dateert uit de jaren tachtig, maar de rechtenstudenten zijn eind maart even enthousiast pleite naar de VS.

Beelden blijken vazen

Vorige week vroeg *Veto* zich hardop af hoe het komt dat de sokkels in het Arenbergpark, bij de faculteit Ingenieurswetenschappen, geen beelden torsen. Aanvankelijk was ons namelijk ter ore gekomen dat op de nu lege sokkels voorheen naakte vrouwenbeelden hadden gestaan, maar dat een 'preutse' decaan die had laten weghalen.

Professor emeritus doctor ingenieur René Govaerts liet ons per mail de meer prozaïsche waarheid weten: geen naakte vrouwen, maar simpelweg vazen zouden op de sokkels hebben gestaan.

Het saaie imago dat de ingenieurs-

(studenten) met zich meedragen blijft dus onaangeroerd.

Voor visuele informatie: zie pagina 13.

Leuven leert leerlingen lezen

De K.U.Leuven, de K.H.Leuven en de Stad Leuven hebben genoeg van de leerachterstand bij kansarme kinderen in het secundair onderwijs. Samen willen ze een 'buddy-systeem' op poten zetten om kansarme leerlingen na schooltijd te begeleiden en te motiveren. Die hebben immers wel potentieel, maar hinken vaak achterop door onder andere taalachterstand. De initiatiefnemers hopen zo drie slagen in één slag te slaan: de leerkrachten worden ontlast, de leerlingen krijgen bijles en de studenten hebben de kans tot — met de woorden van onderwijscoördinator Ludo Melis — "een fantastische ervaring om met deze leerlingen te kunnen werken. Zo zullen ze snel zien dat er ook rekening moet worden gehouden met de grote diversiteit tussen de leerlingen."

Om een optimaal 'buddy-gevoel' te verkrijgen wordt gewerkt met groepjes van maximaal vier leerlingen.

(sh)

AD FUNDUM!

Elke
dinsdagavond
tussen 8 en 10

Studentenradio
op het ritme van
de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Lezersbrief

Met enige verwondering vernamen wij bij aanvang van het tweede semester dat het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) van de K.U.Leuven beslist heeft om niet langer de universiteitslokalen gratis ter beschikking te stellen van de vrije verenigingen. Als argument haalt het GeBu de kosten voor de bewakingsdienst en de stijgende energiefactuur aan.

Wij hebben verschillende bedenkingen bij deze gang van zaken. Vooreerst houden de gebruikte argumenten volgens ons helemaal geen steek. De verwarming in de lokalen wordt 's avonds vaak niet uitgezet en de bewakingsdienst Group 4 moet sowieso gedurende heel de nacht alle lokalen en gebouwen afsluiten en controleren. Bovendien verliest het reeds bedenkelijke betoog al haar geloofwaardigheid wanneer we vaststellen dat culturele verenigingen vrijgesteld zijn van deze maatregel, terwijl zij net zoveel kosten aan bewaking en energie als de vrije verenigingen. Wij hebben compleet het raden naar de werkelijke motieven van deze beslissing en betreuren dat deze werd genomen zonder voorafgaand overleg met de betrokken organisaties.

De vrije verenigingen organiseren op regelmatige basis activiteiten voor de studenten, in de lokalen van de K.U.Leuven. Indien wij vanaf nu hiervoor telkens 50 euro huur moeten betalen, dan zou dit kunnen leiden tot een verdubbeling van onze werkingskosten. Dit is voor de meeste verenigingen onbetaalbaar. We worden voor de keuze gesteld deze kost door te rekenen aan de student of onze werking terug te schroeven. Aangezien we een zo breed mogelijk publiek trachten te bereiken, willen we de kosten voor participerende studenten niet verhogen. Het huidige aanbod voor maatschappelijk geïnteresseerde studenten komt dan ook in het gedrang en sommige verenigingen worden zelfs in hun bestaan bedreigd.

Wij vinden dat geëngageerde studenten die zich verenigen en maatschappelijke relevante activiteiten organiseren een verrijking zijn voor onze universiteit. Hiermee dachten wij op dezelfde lijn te zitten als rector Vervenne die op zijn website verklaart dat de universiteit geen 'kennisfabriek' is, hij vervolgt: "Zij leert studenten kennis opbouwen door hen bekwamheid tot kritisch oordeel bij te brengen. Zij leidt hen op tot deskundigen maar vormt hen evenzeer tot personen met intellectuele openheid, burgerzin en culturele competentie, bekwam om verantwoordelijkheid op te nemen in de samenleving." Wij menen dat we als vrije verenigingen hierin een belangrijke rol spelen en we hopen dan ook dat het beleid ons hierin zou ondersteunen in plaats van ons tegen te werken.

Blijkbaar heeft het GeBu niet voldoende stilgestaan bij de gevolgen die haar beslissing zal hebben voor de vrije verenigingen. Het kosteloos gebruik van universiteitslokalen is een enorme steun voor ons. Neemt men deze weg, dan verarmt men de universitaire gemeenschap en beperkt men het diverse aanbod van activiteiten dat we bieden aan de studenten. Aangezien wij dus bijdragen tot de diversiteit aan deze instelling, vragen we dan ook om lokalen gratis ter beschikking te blijven stellen. We zullen in open dialoog treden met het GeBu om samen een constructieve oplossing te vinden.

Comac Leuven, CDS Leuven, EntOf, CreEjziE CoheEjzie, Oxfam-11.11.11. studentenwerking Leuven, LVSU, Leuven, Werkgroep Democratisch Onderwijs, ALS Leuven, Animo Leuven, KIB, EuroAvia Leuven, ELSA Leuven, Bana Leuven, TSL

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven
K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van
10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je
een evenement?

Plaats het dan GRATIS
in de database
Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

DECANEN WORDEN NU OOK GEËVALUEERD

“Het is geen automatisch systeem van goedkeuren”

In het vierde jaar van hun mandaat worden decanen, die voor zeven jaar zijn aangesteld, geëvalueerd. Hoe dat gebeurt, heeft de Raad van Bestuur (RvB) van de K.U.Leuven nu beslist. De principes gelden voor alle bestuurders binnen de universiteit. Wanneer een decaan zijn eigen beleidsvoornemens niet waarmaakt, bestaat de kans dat hij zijn mandaat verliest. Een consultatieronde moet dat uitmaken.

Maarten Goethals

Drie jaar geleden werd bij de structuurhervormingen bepaald dat het decanaat een mandaat van zeven jaar is met een tussentijdse evaluatie in het vierde jaar. Voordien werd een decaan verkozen voor drie jaar en kon hij, mits herverkiezing, een tweede ambtstermijn krijgen. De RvB, die instaat voor het algemene bestuur van de universiteit, heeft nu de inhoudelijke bepaling en de organisatie van de evaluatie vastgelegd. Twee decanen zullen nog voor het einde van het academiejaar volgens de nieuwe procedure geëvalueerd worden.

Het initiatief tot evaluatie wordt genomen door het GeBu dat een adviescommissie samenstelt en een informateur (een vicerector van een groep waartoe de decaan niet behoort) aanstelt. De informateur maakt een rapport op basis van een brede consultatieronde. Hij raadpleegt onder meer de voorzitter van de Groepsraad, de vicedecanen, de voorzitters van de POC's, de departementsvoorzitters, de voorzitters van de beoordelingscommissies, de administratief directeur, de vertegenwoordigers van de studenten en van het AAP/BAP. Hij kan ook andere personen consulteren.

Dat rapport gaat vervolgens naar een adviescommissie die is samengesteld door het GeBu. De commissie gaat ak-

koord met de bevindingen of eist bijkomende consultaties. Wanneer het GeBu het rapport onder ogen heeft gekregen, beslist de RvB uiteindelijk over verlenging of stopzetting van het mandaat. Tijdens de procedure heeft elke geleiding recht op meer verduidelijking of details. Directeur-Generaal Freddy Jochmans licht toe: “Het is geen automatisch systeem van goedkeuren. Elk bestuursniveau kan indien nodig meer uitleg vragen.”

CRITERIA

De consultatieronde begint met een uitvoerig gesprek met de decaan. “Door het intakegesprek leert de informateur de beleidsthema's (waarvoor de decaan is verkozen) kennen. In alle vrijheid gaat de informateur vervolgens na of de uitvoering van dat programma tot nu toe goed is verlopen,” aldus Jochmans. Anders gezegd: de consultatieronde bepaalt of een bestuurder zijn eigen voornemens na drie jaar heeft gerealiseerd.

Het is niet de bedoeling de informateurs te belasten met uitgewerkte vraaglijsten. Men moet eerder toetsen hoe de

“De evaluatieprocedure geldt ook voor het GeBu”

decaan omgaat met zijn verantwoordelijkheden en op welke manier het beleid geïmplementeerd wordt. Volgende algemene punten zijn hierbij van belang: onderwijsorganisatie, studentenbeleid, voor humane wetenschappen ook onderzoeks-

beleid, invulling van de taken binnen het groepsbestuur en betrokkenheid bij het universitaire beleid. Voor Jochmans is deze lijst met criteria niet exhaustief: “Andere elementen kunnen eventueel ook in aanmerking genomen worden.”

Omdat studenten in alle geleidingen van de universiteit aanwezig zijn, blijken ook zij nauw betrokken bij het tot stand komen van het evaluatierapport. Studenten worden vooreerst door de informateur gehoord op facultair niveau. Daarna kunnen ze opmerkingen maken en verduidelijkingen vragen — op welk beleidsniveau de nota ook voorgelegd wordt. Hoewel er geen student zetelt in de adviescommissie, vormt inspraak geen probleem.

BESTUURDERS

De evaluatieprocedure geldt niet alleen voor decanen, maar ook voor leden van het GeBu, alle andere leden van de groepsbesturen en de departementsvoorzitters. Jochmans: “Je moet immers een methodologische gelijkvormigheid inbouwen voor de evaluatie van iedereen die — zij het elk op een ander niveau en elk met andere verantwoordelijkheden — de universiteit mee bestuurt.”

“Belangrijke bestuurders moeten erop letten dat ze met veel legitimiteit hun mandaat kunnen uitoefenen. Daarom waren de decanen zelf vragende partij voor een evaluatie. De universiteit zag het breder,” aldus Jochmans. “Wat we nu hebben is een goede mix tussen de draagwijdte van de beleidsfunctie en de procedure die we hebben uitgewerkt.”

CDS ZWENGELT DEBAT ONDER JONGEREN AAN

Hoeren en politici

Om aan te tonen dat jongeren wél nog politiek geëngageerd zijn en ideologie niet schuwen, organiseerden de Christen-Democratische Studenten (CDS) vorige week dinsdag een debat tussen de politieke studentenverenigingen van Leuven. Verschillende thema's kwamen tijdens de avond uitgebreid aan bod.

Maarten Goethals

Voor het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSV) telt de soevereiniteit van elk individu. Dit is het basisprincipe van waaruit liberalen vertrekken om vervolgens te stellen dat iedereen vrij is van geest en mag zeggen en denken wat hij wil. De mens is ook eigenaar van zijn eigen lichaam. In dat laatste opzicht vinden zij de vraag naar legalisering van prostitutie een pertinente en interessante vraag.

Prostitutie heeft altijd al bestaan, maar wordt nu gedoogd in een zeer grijze zone van wetgeving. LVSV pleitte voor een duidelijk sociaal statuut voor prostituees. Daarnaast moeten zij zich kunnen verenigen in vakbonden, zoals in Nederland. Dit alles opdat iedereen keuzevrijheid zou hebben en deze in zo optimaal mogelijke omstandigheden kan benutten.

De grootste tegenstander van deze visie bleek, zoals verwacht, CDS. “Seks vindt plaats tussen twee mensen die elkaar liefhebben.” Het wederwoord hierop luidde dat wanneer twee volwassenen verantwoordelijk met elkaar omgaan en één van de twee bereid is geld te betalen voor de seks, er dan geen enkel probleem kan zijn.

KLOOF

“We moeten het vertrouwen tussen de mensen herstellen,” gaf CDS als antwoord op de recente gebeurtenissen van zinloos geweld tussen jongeren. ‘Herstellen’ betekent de kloof tussen de burger en de politiek minimaliseren, want deze kent, volgens de christendemocraten, nu een grote terugval. Een ander

aspect is de afwezigheid van een algemene houvast, zoals religie. “We moeten het verhaal van normen en waarden herwaarderen.”

Veel beslissingen die vandaag de dag genomen worden en waar ‘zagezegd’ een maatschappelijk draagvlak voor bestaat, zijn het resultaat van economische belangen. CDS pleitte daarom voor een ondersteuning van de sociale cohesie in de maatschappij. “Het groepsgevoel is ons doel.” Dit doel uit zich onder andere op cultureel, religieus en onderwijsvlak. Daarom is het voor CDS onduidelijk waarom een katholieke instelling als de K.U.Leuven beslist heeft geld te vragen aan politieke verenigingen wanneer die activiteiten willen organiseren in de gebouwen van de universiteit.

“Het groepsgevoel is ons doel”

De tegenstand verweet CDS haar al te vaag discours van herwaardering van normen en waarden. “Het is een vals debat en politici moeten niet te snel spreken over normen en waarden.” Ze moeten daarentegen de problemen aanpakken en dit betekent middelen voorzien opdat eenieder zich kan ontplooien en zich goed kan voelen in onze samenleving.

ILLEGAAL

Jong Spirit verdedigde het idee van een collectieve regularisatiecampagne voor illegalen die hier al te lang op een beslissing hebben moeten wachten. Want nog steeds wachten tienduizend illegalen, die uitgeprocedeerd zijn, op hun repatriëring. “We moeten onzekerheden weghalen en illegalen laten participeren in de maatschappij. Meestal gaat het over gezinnen die volledig geïntegreerd zijn. Veelal spreken de kinderen de oorspronkelijke taal niet meer.” De linkse liberalen wezen daarbij ook naar de noodzaak om deze mensen in België te laten blijven. Zij houden de

economie recht en vormen daardoor een deel van de oplossing van de stijgende kosten die de vergrijzing met zich meebrengt.

Niet iedereen bleek te vinden voor een ‘generaal pardon’ van de overheid. Want leidt dat niet al te vlug tot enorme migratiestromen naar België? Jong Spirit verduidelijkte dat het voorstel een eenmalige actie zou zijn. Met het verdedigde standpunt wilde de jongerenafdeling van Spirit te kennen geven dat het statuut van een illegaal geen eenvoudige zaak is, maar vaak gecompliceerd en genuanceerd.

EUROPA

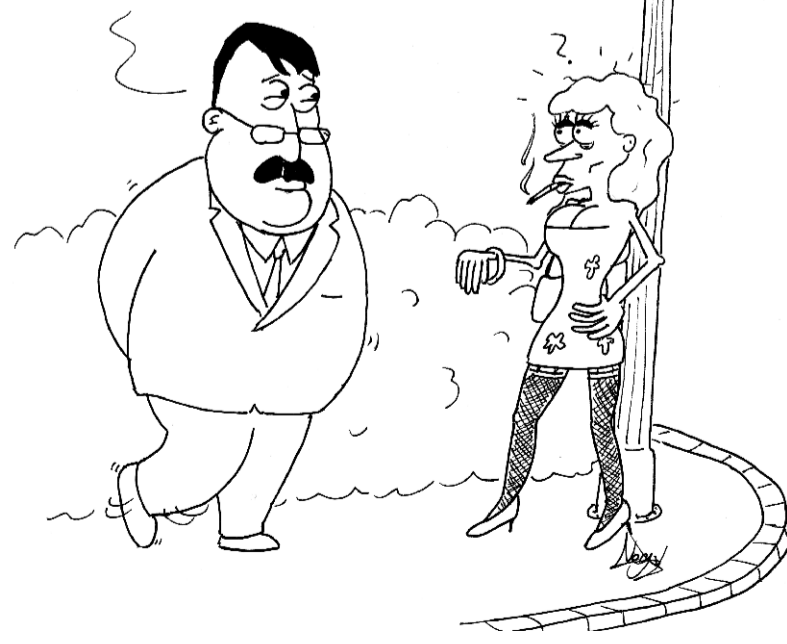
Een Europese sociale zekerheid, door een geheel aan sociale beschermingsmaatregelen, is het streefdoel van Animo. “Europa moet één blok vormen,” luidde het. Nationale belangen moeten overstegen worden en de macht van multinationale bedrijven — die

door hun schaalgrootte voordelige tarieven kunnen afdwingen van zwakkere overheden — ingeperkt. De jonge socialisten willen hun oproep kracht bij zetten door ook te wijzen op de problematiek van vergrijzing: een Europees fenomeen en daarom dient er een Europees antwoord gegeven te worden. “Maar het idee van een sociaal Europa kan pas succesvol zijn, als het langzaam ingevoerd wordt. Anders is het gedoemd te mislukken.”

CDS pleitte om nog andere zaken op Europees niveau te bepalen, zoals de BTW. Anderen schoten het idee af als onrealistisch. “Er is geen Europese solidariteit en die zal er ook nooit zijn.” Hiervoor werd verwezen naar de toestand bij Volkswagen Forst en naar de manier waarop de vakbonden, over de landsgrenzen heen, tegen elkaar werden uitgespeeld. “Als het erop aankomt kiest men altijd voor zijn eigen job.”

HOEREN EN POLITICI: WIE IS HET LAAGST GEVALLEN?

KAN IK MET ERE-DOCTORATEN BETALEN?

NEEM EENS EEN
GEHANDICAPTE
MEE NAAR EEN
CONCERT:

Concert- buddies

De Leuvense Overkoepelende Kring-Organisatie (LOKO) introduceert het concept 'concertbuddies'. In eerste instantie biedt de studentenvereniging aan studenten met mobiele problemen de garantie op begeleiding naar UUR KULTUUR — de cultuurprogrammatie van de K.U.Leuven. Iedereen wordt ook weer veilig voor eigen deur afgezet.

Ilse De Witte

De K.U.Leuven op haar beurt garandeert dat UUR KULTUUR voortaan toegankelijk zal zijn voor rolstoelgebruikers. Op zeven maart zal het UUR gevuld worden met poëzie van Eva Cox, Al Galidi en Alfred Schaffer. Het concertbuddiesysteem krijgt voor het eerst de kans zijn nut te bewijzen voor deze poëzie-avond in de Centrale Bibliotheek, getiteld 'Maanvloed'. Gelijkgestemde — valide en mindervalide — buddies zullen elkaar kunnen terugvinden op het daartoe opgerichte forum concertbuddies.multiforum.nl om samen concerten bij te wonen. LOKO stelt zich alvast borg voor een vlotte en veilige begeleiding van en naar de culturele avonden van de K.U.Leuven: om eventuele kinderziekten in het systeem op te vangen, zal LOKO steeds stand-by staan bij elk UUR KULTUUR.

DUWTJE

Naast de begeleiding voor de activiteiten van UUR KULTUUR wil de Leuvense studentenvereniging met het forum een ontmoetingsplaats op poten zetten waar studenten met en zonder functiebeperking op zoek kunnen naar andere studenten die dezelfde culturele interesses delen. Met een klein duwtje in de rug kunnen ook gehandicapte studenten nagenoeg alle concerten en toneelvoorstellingen bijwonen.

Het uiteindelijke doel van het initiatief is een mentaliteitswijziging teweegbrengen bij studenten met een functiebeperking, zodat zij zich niet langer afvragen welke concerten zij kunnen bijwonen — omdat ze er de begeleiders voor vinden — maar wél welke concerten zij willen bijwonen omdat de begeleiders sowieso voorhanden zijn. In de toekomst wil de overkoepelende studentenkring optreden als 'kwaliteitsbewaker' van de concertbuddies, zodat 'slechte' begeleiders van het forum worden gegooid. Om ervoor te zorgen dat alles op wieltjes loopt stelt LOKO zich ook op als vangnet wanneer een begeleider het laat afweten.

VRIENDENKRING

Veel zal afhangen van de wil van de kunstminnende student met mobiele problemen om effectief uit zijn kot te komen en om zich in gezelschap van virtuele vreemden te begeven. Studenten met dezelfde muzikale smaak zullen elkaar wel vaker tegen het lijf lopen, zodat het geen vreemden hoeven te blijven. Het forum biedt met andere woorden elke student de kans zijn vriendenkring uit te breiden.

Studenten met een functiebeperking die nog op zoek zijn naar een concertbuddy kunnen steeds mailen naar loko@loko.be

MINISTER FIENTJE MOERMAN BIJ LIBERALE STUDENTEN

“Ik heb nooit gestudeerd voor Sinterklaas”

Een liberale minister was vorige week te gast in het katholieke nest Leuven. Ze liet zich niet intimideren, al hielp het wel dat er voornamelijk geestesgenoten luisterden.

Simon Horsten

Op de zogeheten 'Blauwe Maandag,' georganiseerd door de liberale studentenvereniging LVSU, was begeesterd Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel Fientje Moerman te gast. Eind maart komt ze op officieel bezoek bij de K.U.Leuven, in het kader van haar Hersentoeer (waarop ze rechtstreeks in dialoog gaat met onderzoekers van alle niveau's) langs de Vlaamse onderzoeksinstituten, maar nu maakte ze al een kleine tussenstop voor de liberale studenten.

PIEKEN

Minister Moerman begint meteen voor eigen parochie te spreken, en wat ze zegt vindt bij de liberale studenten uiteraard gehoor. Ze betoogt verongelijkt dat door de focus op de ruzies binnen haar partij (Open VLD) de verwezenlijkingen niet voldoende bekend zijn geraakt. Ze somt een aantal beleidsdaden op, maar laat dat verplichte nummertje gelukkig snel achterwege om te spreken over haar functie en over het hoger onderwijsland. Dat wordt volgens Moerman nog al te vaak beschouwd als een 'eilandje op zichzelf'. “Fout,” redeneert Moerman, en ze haalt haar stokpaardje boven: “Er moet nog hard worden gewerkt aan de flexibiliteit binnen de academische wereld. Het is niet meer van deze tijd dat iemand zijn hele carrière binnen dezelfde instelling, of zelfs maar binnen de academische sector blijft. In Duitsland is men bijvoorbeeld ver-

plicht minstens een jaar onderzoek te doen aan een andere universiteit. Hier is het evenwel niet ongewoon dat een onderzoeker zijn hele leven nooit van onder de kerktoren weggaat. Dat schaadt de algemene kwaliteit van het onderzoek niet, maar zorgt er wel voor dat je geen excellentie meer bereikt. Het onderzoek in Vlaanderen is momenteel

ze hoopt zelfs op een grotere flexibiliteit tussen de academische sector en 'de privé'.

De minister van Wetenschap heeft het ook over de verantwoordelijkheid van de instellingen zelf. Impliciet verwijt ze hen dat zij zelf met haar Hersentoeer doet wat de instellingen zouden moeten doen. Aan de top van de universiteiten is er vaak wel genoeg belangstelling voor onderzoek — zo heeft elke Vlaamse universiteit een vice-rector voor onderzoek — maar de doorstroming van informatie naar de basis verloopt niet vlekkeloos. Het stoort Moerman vooral dat haar eigen inspanningen op beleidsniveau te weinig gekend zijn bij de onderzoekers: “De interne communicatie van de onderzoeksinstituten kan beter. Ik kan toch niet alles zelf gaan uitleggen?” Nochtans is dat precies wat ze op haar Hersentoeer zal doen.

FRUSTRATIE

Ten slotte komt nog een frustratie naar boven bij Moerman — tevens minister-president van de Vlaamse Regering. Ze is het beu dat ze als Vlaamse minister wel heel wat bevoegdheden heeft, maar dat haar middelen zo snel zijn uitgeput. De Vlaamse Overheid beschikt slechts over weinig fiscale beleidsinstrumenten: de ministers moeten het vooral zien te rooien met subsidies. “Maar ik heb nooit gestudeerd voor Sinterklaas. En al helemaal niet voor Zwarte Piet — al zullen mijn vijanden wel iets anders zeggen,” roept Moerman uit. “Ik zou graag een volledig gamma hebben aan beleidsinstrumenten. Ik heb nu al alle fiscale beleidsmogelijkheden uitgeput.”

Op 29 maart komt minister Moerman met haar Hersentoeer langs in Leuven.

(foto Bram Vanoirbeek)

een hoog plateau zonder pieken.” Moerman bepleit hevig dat onderzoekers buiten Vlaanderen hun licht zouden opsteken, en

ANTWERPS STUDENTENBLAD GEBOYCOT DOOR NSV

“Ze berokkenen vooral zichzelf schade”

Dwars, het studentenblad van de Antwerpse studenten, werd vorige week en masse weggehaald uit de verdeelbakken. Aanleiding was meer dan waarschijnlijk een artikel over de extreem-rechtse studentenvereniging NSV.

Simon Horsten

Niet alleen werden talloze exemplaren van *dwars* ontvreemd, net voor de redactievergadering op woensdagavond werd ook een stapel bladen voor de deur teruggevonden, rijklijk overgoten met azijn. De haatactie was waarschijnlijk het gevolg van een artikel dat in het jongste nummer van *dwars* stond dat ging over de geschiedenis van de Nationalistische Studentenvereniging (NSV), naar aanleiding van hun dertigste verjaardag. Het artikel droeg de weinig aan de verbeelding overlatende titel 'De jonge herauten van de haat.' “Het was inderdaad een opiniërend artikel,” bevestigt Ciska Hoet, hoofdredacteur van de Antwerpse studentenkrant, “maar het handelde vooral over de geschiedenis van het NSV, niet over de huidige werking. Bovendien kan men altijd op een andere manier reageren: als ze een lezersbrief hadden ingezonden, dan was die zeker gepubliceerd geweest. Op deze

manier berokkenen ze vooral zichzelf schade.” Ciska signaleert ook dat de voorzitter van NSV-Antwerpen, Jeroen Serpetiers, in een telefoongesprek heeft toegegeven dat zijn vereniging verantwoordelijk was voor de met azijn besprenkelde bladen voor de redactie. Wat het ontvreemden van de *dwars* betreft, ontkent hij dat het om een georganiseerde actie ging, al zou Jeroen officieus al wel hebben gemeld dat NSV-Antwerpen ook daar achter zou zitten. Aangezien de redactie geen absolute zekerheid heeft over de identiteit van de daders, heeft ze klacht ingediend tegen onbekenden.

ROB KLOP

Het is niet de eerste keer dat een studentenblad kampt met gelijkaardige problemen. Zowel *Schamper* (het Gentse studentenblad) als *Veto* hebben in het verleden — net als *dwars* — last gehad van zulke lasteracties van politieke studentenverenigingen. In Gent haalden leden van het Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond (KVHV) bij wijze van dooproef een groot deel van de *Schamper*-oplage weg. NSV en ook de Actief-Linkse Studenten (ALS) hebben in het verleden reeds systematisch studentenkranten ontvreemd in de drie studentensteden, meestal nadat er kritische artikels over hun organisaties verschenen. In

Antwerpen gebeurde dat een tijd geleden door het communistische ALS na publicatie van een interview met Vlaams Belanger Rob 'Klop' Verreycken.

Ook *Veto* zag doorheen haar geschiedenis al exemplaren verdwijnen door toedoen van NSV. De Vlaams-nationale vereniging heeft het Leuvense studentenblad in 1989 zelfs gedagvaard om een Recht van Antwoord gepubliceerd te krijgen. Begin dit academiejaar stak er nog een 'dreigbrief' in de bus van *Veto*, een doopdracht van de schachten van NSV. De titel luidde 'Hier komt binnenkort het hoofdkwartier van NSV'.

BETOGING

Enkele dagen na de hetze rond de verdwenen *dwars* werd een aantal ALS'ers geïntimideerd door hun ideologische tegenhangers van NSV. “Niets echt serieus,” zo schat Ciska Hoet het incident in, “maar de relaties tussen de twee kampen zijn de laatste tijd wel zeer gespannen.” Een en ander heeft te maken met de jaarlijkse NSV-betoging die deze donderdag in Antwerpen zal plaatsvinden. Zowel NSV als ALS zijn nu al erg prominent aanwezig in de Antwerpse straten. Het valt af te wachten hoe hoog de gemoederen donderdag zullen oplopen.

SPORT EN SPUYE (7): HANDBAL

Masochisme met gestrekte elleboog

De sportkaart die de Leuvense studenten zich kunnen aanschaffen voor amper zeventien euro geeft toegang tot een gevarieerd assortiment van 55 sporten. Een aanbod om U tegen te zeggen, misschien is handbal wel iets voor u.

Ken Lambeets

Diversiteit troef bij het binnenstormen van de sporthal: krani-ge oudjes die hun lichaam in alle mogelijke houdingen wringen, zowel grote als kleine, gespierde als tengere, binnenlandse als niet-binnenlandse mannen en vrouwen, jongens en meisjes. Buiten de bejaarden is iedereen gekomen voor een spelletje handbal. Zo ook wijzelf.

Pieter, de kleine, joviale coach, verzamelt de troepen. Hij wordt hierbij geassisteerd door de bevallige Renilde, die met haar sappig Limburgs accentje, lieve ogen en aangename glimlach menig mannhart sneller laat slaan. Pieter en Renilde presenteren quasi in duo. "Goedenavond dames en heren, wees allen welgekomen op dit schitterende festijn. Voor we overgaan naar de feestelijkheden, beginnen we nu met de opwarming!" Nadat iedereen zich van een handbal voorzien heeft, stormt Pieter weg. Basketbalgewijs volgen we hem. De grootte van het balletje bemoeilijkt de controle en ermee rondlopen zonder ernaar te kijken, zoals Renilde ons aanmaant, lukt al helemaal niet. Dat dekselse ding weet verdorie steeds opnieuw te ontsnappen.

TEMPERATUUR

We lopen verschillende toertjes in sneltempo, we trekken spurtjes, draaien vaak kort, snel, hop en weg. In de sporthal draait de verwarming overuren. We smelten helemaal weg door de opwarmingstechnieken van de coach en de lieflijke aanwezigheid van de 'coachin'. Gelukkig mogen we na de opwarming tien minuten vrij stretchen. Wij houden het op grond oefeningen vergezeld van een flesje water.

Daarna verdeelt Renilde ons in groepen, volgens T-shirt-kleur. De leukere spelletjes uit de turnles van meester Walter destijds passeren de revue. Zij dienen om onze handbalvaardigheden bij te schaven. In één spel mogen we enkel passen geven — lopen met het balleke is uitgesloten — en scoren we door de handbal tegen een basketbalbord te werpen zodat iemand anders van onze ploeg het bolvormig object kan opvangen. Wij ondervinden problemen met de zwaartekracht: de bal tegen of onder het basketbalbord werpen blijkt geen sinecure.

MIKKEN OP DE NEUS

Misschien dat we daarom daarna plots de techniek beginnen bijschaven. Per twee geven we pasjes aan elkaar: zowel de hoge worp als de botspas vereisen een gestrekte elleboog hoog in de lucht. Na een tijdje werken we met twee ballen per kop-

pel, die dan tegelijkertijd naar elkaar worden gesmeten, zonder dat ze elkaar raken. Om de ballen op te vangen, moeten we onze duimen en onze wijsvingers tegen elkaar houden. Ter verificatie van onze partner dienen we de handbal recht op de neus te mikken. "Een gebroken neus is diens eigen schuld", zegt Pieter. "Hij had zijn handen maar juist moeten houden."

Tijd voor de keeperopwarming. Dit is masochistenwerk. We moeten de bal gooien waar de keeper wijst opdat hij kan uitpakken met een sublieme parade. Wanneer hij warm is, spelen we een match.

(foto's Kris Vanelderden)

Hier worden de nieuwelingen van de gevorderden gescheiden. Pieter legt het spel steeds stil als er iets misgaat. Dat lijkt niet leuk, maar zo verwerven we wel spelinzicht en kunnen we de volgende training een echte wedstrijd simuleren. Enkele knepen van het vak: aanvallen doe je steeds in boogvorm, naar achteren toe. De verdediging houdt zich op één strakke lijn. Door elkaar lopen wordt niet aangemoedigd, en da's toch wel even wennen.

Als afsluiter mogen we allemaal een strafworp gooien. Zelfs die mislukt. We zullen nog vaak moeten terugkomen.

Iedere woensdagavond, behalve deze week, wordt er getraind in de Nayer, eerste verdieping, tussen 20.00 en 21.30.

VISITATIECOMMISSIE (16): GRONDSLAGEN VAN HET RECHT

Zweepslagen van het recht

We bevinden ons tussen sportkotruïen en wachten geduldig tot de les Functionele Anatomie begint. Plots begint het ons te dagen dat de studenten vandaag een test krijgen. Moedig halen we een exemplaar. Woorden als 'syndesmos' en 'condylus' jagen ons alsnog gillend het Zoölogisch Instituut uit en willekeurig het MTC binnen. We hebben pech: rechtenstudenten.

Bo Vanluchene

Fris gewassen hoofden boven nette hemden en ruitjesmotieven draaien zich massaal om. Met het schaamrood op de wangen zetten we onszelf klem tussen de plastic stoeltjes die helemaal bovenaan als folterinstrumenten voor laatkomers opgesteld staan. Vooraan doet professor Claes alsof er niks aan de hand is. Dat lijkt onze medestudenten enigszins teleur te stellen. Ze lezen verder de krant of mompelen iets tegen hun burens. In de zaal zit een meisje op een laptop *patience* te spelen en slaat zo het beeld van de ijverige, gecomputeriseerde student aan diggelen. Leve de informaticarevolutie!

"Het recht heeft een aantal grenzen," declameert Claes. Hij blijkt een gave te hebben om het voor de hand liggende te zeggen. "Omdat er geen tijd is voor eindeloos

argumenteren, kunnen de beslissingen van de rechter leiden tot frustratie." Als voorbeeld haalt hij de controversiële zaak rond Herman Brusselmans aan. In ons collectief geheugen genaamd *Google* vinden wij terug dat de langharige schrijver een schadevergoeding moest betalen aan Ann Demeulemeester, omdat hij haar in een boek "opzettelijk beledigd" had. Het boek werd niet uit de handel genomen, maar Ann werd "ruim honderduizend frank" rijker. De efficiëntie van ons rechtssysteem ten top.

PLAYBACKSHOW

Professor Claes staat aan zijn (s)preekgestoelte alsof hij een politieke speech aan het geven is. Met zijn handen houdt hij het hout stevig vast — dat is misschien handig bij een harde windvlaag, maar niet in een les. Doordat zijn mond ook verder lijkt te bewegen wanneer hij niks zegt, lijkt het soms alsof hij een slechte playbackshow aan het opvoeren is. Maar zijn stem is luid en krachtig, galmt door de zaal en vraagt de aandacht. Hij praat niet snel, alsof hij zijn studenten de tijd wil geven om te beseffen dat *De Standaard* en *Het Belang van Limburg* hen niet doorheen het examen zullen helpen. Toch kijken zij amper op en dat kunnen wij hen niet verwijten.

"In een democratie heeft niemand echt het laatste woord," lokt amper een opgetrok-

ken wenkbrauw uit. "De macht is een lege plek." Wat aandachtiger worden we wanneer Claes stelt dat rechters kwetsbaar worden door de *second opinion* van andere rechters. Inderdaad, je zal maar eens na een langgerekt, moeilijk proces een weloverwogen beslissing nemen die enkele maanden later in een oogwenk herroepen wordt. Een contradictie met het eerder verworven inzicht dat de absolute waarheid nooit bereikt wordt omdat er niet genoeg tijd is voor discussie. Wiens kant kiezen we in deze zaak? Die van de rechter, die tevergeefs werkt en beslist, of die van de veroordeelde, die overgeleverd is aan haastig genomen besluiten? Alles is subjectief, zelfs in objectieve structuren.

STENINGEN

Belangrijk om te weten, vindt Claes, is dat het recht een heel complexe institutionele structuur is en het als complex geheel zelf die structuren organiseert. "Complex" blijkt één van zijn favoriete woorden. "De functie van het recht is om de overheidswillekeur in te dijken," stelt de prof. Maar als het beste argument door tijdsdruk niet altijd overwint, heeft men dan niet gewoon een nieuw soort willekeur in het leven geroepen? We zullen het wel niet goed begrepen hebben en zwijgen. "Complexe instituties met verschillende bevoegdheden, waaronder controle op elkaar,

zijn noodzakelijk," klinkt het. De grenzen van de concreetheid zijn hiermee klaarblijkelijk bereikt, want verdere uitleg volgt niet. Claes geeft nochtans af en toe een voorbeeld. Dat voelt als *cardiopulmonaire resuscitatie* voor een stervend platgereden verkeersslachtoffer: je weet dat het noodzakelijk is om te blijven leven, maar je weet niet of je dat nog wel wil.

Over naar de zogeheten erosie van de natiestaat. In de geglobaliseerde samenleving zijn de sociale risico's grensoverschrijdend geworden: je kan ze niet enkel meer beheersen op nationaal niveau. Zo ontstaan nieuwe instituties. Als gevolg daarvan, beweert professor Claes, weten de burgers niet meer met welke functies ze zich moeten identificeren. Dat komt doordat de waarden van de gemeenschap niet meer vertegenwoordigd worden door het recht. We kunnen het niet laten cynisch te denken dat de stenigingen in Afghanistan tenminste de waarden van de gemeenschap reflecteren. Als tweede gevolg noemt Claes de afgezwakte regulering, als derde het onhoudbaar geworden piramidebeeld. Het recht organiseert de instituties immers zelf: als deze complexer worden, wordt het recht ook complexer. We slaken een zucht. Op de stoel voor ons heeft iemand "*2pac leeft!*" geschreven. Maar als *2pac* nu zou leven, dan zou hij in deze les ongetwijfeld gestorven zijn.

Dertien in een dozijn (4): Hoger Instituut voor Wijsbegeerte

NFK Preses aan het woord: "De kring is een dorp, ik ben de burgemeester"

Veto: Enkele jaren geleden rommelde het in NFK. De kring kende amper nog een werking. Hoe doet zij het vandaag?

Johannes Van Binnenbeek: «Vier jaar geleden was de kring inderdaad op sterven na dood. Er waren toen nog slechts twee leden die de kring in leven hielden. Ik zat toen nog op de middelbare school, mijn naam in één van de schoolbanken daar aan het krassen, dus ik weet er zelf niet zoveel van. Al wat ik weet, is dat er iemand de 'kas' had gestolen. Doorheen de jaren hebben we nu opnieuw voldoende financiën verworven waardoor we weer veel activiteiten kunnen organiseren.»

«Onze activiteiten zijn wel iets kleinschaliger, maar daarom niet minder aangenaam. Er wordt enorm veel plezier gemaakt, want iedereen kent iedereen. Het presidium telt ongeveer zeventien leden en daarnaast is er steeds een vaste kern van ongeveer veertig man. Omdat we met weinig actieve leden zijn, wordt er veel geroddeld, zeker na cantussen. Iedereen weet alles van iedereen in onze kring. Ik vergelijk de kring wel eens met een dorp waarvan ik de burgemeester ben. Net zoals in een dorp ontstaan er veel koppels, die meestal snel weer met elkaar breken. Ik had ooit het idee opgevat een organigram te maken waarop zou staan wie met wie al is samengewoest. Ik heb daar uiteindelijk van afgezien, omdat ik tot het besef kwam dat ik zelf één van de hoofdrolspelers zou zijn. (lacht)»

Veto: Zijn filosofiestudenten werkelijk wereldvreemd en verward, zoals wel eens wordt beweerd?

Johannes: «Ik krijg inderdaad vaak te horen dat filosofen wereldvreemde boekenwormen zouden zijn. Als ik aan iemand vertel dat ik filosofie studeer, stellen ze

me steevast de vraag wat ik daar later mee wil doen. De mensen verwijten ons maar al te graag dat wij hier zitten na te denken over zaken die er eigenlijk niet toe doen. Niemand ziet het nut in van filosofie, nochtans is het een uitermate nuttige richting. Filosofie is de basis van alle andere universitaire studierichtingen, die ons een uniek gezichtspunt biedt. Zij kan iedere student iets meer leren over de eigen opleiding. Daarom is er in elke universitaire studie wijsbegeerte opgenomen in het studieprogramma.»

VERSLAafd

Veto: In jullie opleiding worden jullie voortdurend om de oren geslagen met zwaarwichtige woorden staat dit niet in contrast met het luchtige studentenleven?

Johannes: «Dat denk ik niet. Ik kan zelf zeer snel overschakelen van het praktische leven van de studenten naar de wereld van het denken. Iedere filosofiestudent moet dat onderscheid kunnen maken natuurlijk. Tijdens het academiejaar leven we zorgeloos, zoals iedere student. Op cantussen drinken we evenveel als studenten van andere kringen en op fuiven dansen we even dwaas. Onze mentaliteit verschilt dus niet van de studenten van andere kringen. Het filosofische denken beperkt zich enkel tot de lessen en de blok.»

Veto: Hebben jullie een eigen fakbar?

«De *Charlatan* op de Oude Markt doet op dinsdagavond dienst als onze fakbar. Enkele jaren geleden bezaten de filosofiestudenten wel een eigen fakbar, namelijk *Los Buenos*, maar dat ging failliet. De vrij linkse beheerders schonken te veel geld aan goede doelen waardoor de — naar het schijnt — fenomenale fakbar niet langer kon openblijven. Daarna heeft de *Pontus* dienst gedaan als fakbar en nu dus: de *Charlatan*. Een kring kan niet zonder fakbar, ikzelf evenmin. Iedere week gebeurt er zoveel op dinsdagavond, waarvan ik op de hoogte wil blijven. Ik krijg er maar niet genoeg van, eigenlijk zijn wij allemaal een beetje verslaafd aan onze kring.»

Colofon: An Moerenhout, Nele Van Doninck (foto's)

Het Husserlarchief

De nalatenschap van Edmund Husserl is misschien wel hét paradedepaardje van het Hoger Instituut der Wijsbegeerte (HIW). De Oostenrijks-Duitse filosoof wordt algemeen erkend als de grondlegger van de fenomenologie.

Deze stroming in de filosofie gaat uit van de directe en intuïtieve ervaring van verschijnselen en probeert hieruit de essentiële eigenschappen van onze ervaringen af te leiden. Husserl was van Joodse afkomst en toen hij in 1938 in Freiburg overleed bestond de angst dat de nationaal-socialisten weinig of geen van zijn geschriften zouden bewaren. Herman Leo Van Breda, op dat moment student in Leuven, was naar Duitsland vertrokken om Husserl te spreken, maar kwam te laat. Husserl was ondertussen overleden. Toch heeft het HIW haar archief grotendeels te danken aan Van Breda. Hij slaagde er namelijk in om zowel de handschriften, de persoonlijke bibliotheek van Husserl en diens weduwe naar Leuven te smokkelen. Het papierwerk werd ondergebracht in een kelder van het HIW, waar er al tijdens de oorlog aan werd gewerkt door onderduikers. De weduwe werd verstoppt in een klooster. Carlo Ierna, onderzoeker aan het Husserlarchief: «Husserls hele hebben en houden werd in containers, via diplomatieke kanalen, naar België verscheept. Het ging om zaken die Husserls weduwe absoluut noodzakelijk vond te redden, van handschriften tot persoonlijke spullen, zoals zijn bureau. Helaas is één van de containers verloren gegaan tijdens een bombardement op de haven van Antwerpen. In die container zat de briefwisseling van Husserl met de jonge Heidegger. En eerlijk gezegd, daarvoor hadden we graag dat bureau opgeofferd (lacht).»

ZUURVRIJ

De manuscripten, zo'n slordige veertigduizend pagina's — die nu handmatig geteld worden — zijn geschreven in steno. Husserl leerde steno tijdens zijn studententijd. Een belangrijk deel van het werk bestaat dan ook uit het hertalen, en op die manier ontsluiten van zijn werk. Op dit moment heeft men ongeveer tachtig procent verwerkt. Elk blad wordt niet alleen hertaalt, er worden ook drie kopieën gemaakt op zuurvrij papier en een digitale scan. Eén van de kopieën blijft in Leuven, eentje gaat naar een Husserlinstituut in Freiburg en eentje naar Keulen. Op die manier kunnen ook de andere Husserlinstituten in de wereld gebruik maken van de Leuvense collectie.

Naast de handschriften, die het instituut slechts in beheer heeft, bezit het ook de bibliotheek van Husserl, zo'n vijfduizend boeken. Bijzonder interessant zijn de boeken waarin Husserl zelf genoteerd heeft. Op sommige pagina's is de marge bijna helemaal zwart door de potloodnotities. «Die bibliotheek is natuurlijk erg handig om bepaalde dingen beter te begrijpen. Als hij ergens wat dieper op ingaat, kunnen we nagaan waar hij bepaalde ideeën haalde of wat hij zelf interessant vond. Af en toe zien we ook dat hij bepaalde passages gewoon slecht gelezen heeft of zelfs verkeerd begreep,» weet Ierna.

Het Husserlarchief heeft als doel het werk van Husserl openbaar te maken en zijn intellectuele erfenis uit te dragen. En het slaagt daar behoorlijk goed in. Van over de hele wereld komen onderzoekers in het archief werken. Carlo toont een gastenboek, waar inderdaad heel wat buitenlandse namen instaan: «Maar we hebben net een conferentie gehad, dus eigenlijk speel ik een beetje vals.» Bescheidenheid siert een mens.

Steel: «Zowat elke prof geeft een vak aan een andere faculteit. Ongeveer de helft van de professoren aan het Instituut heeft nog een tweede diploma, en we proberen om mensen in een faculteit te plaatsen waar ze voeling mee hebben. We trachten trouwens het behalen van een tweede diploma te stimuleren. Wanneer je kiest voor een opleiding filosofie, kan je tot veertig procent van de studiepunten aan een andere faculteit volgen. Dat betekent dat je met één extra jaar een tweede bachelordiploma kan halen.»

Zowat veertig procent van de studenten aan het Instituut zijn buitenlanders, die afkomen op de goede reputatie van de faculteit, en de centrale ligging. De faculteit biedt naast de gewone Nederlandstalige opleiding dan ook een opleiding aan die volledig in het Engels wordt gegeven. Steel: «De gescheiden opleidingen werken de interactie niet in de hand. De Nederlandstalige studenten kunnen vakken kiezen uit de Engelstalige opleiding, maar doen dat zelden. De buitenlanders die naar hier komen zijn ook vaak al wat ouder dan onze eigen studenten, en ook dat bevordert de interactie niet. Het enige waar ik wel behoorlijk wat toenadering zie, is op het romantische vlak. En dan zijn het bijna altijd Vlaamse meisjes die iets beginnen met een Amerikaanse of Canadese jongen. Ik weet ook niet hoe dat komt, maar het is echt opvallend (lacht).»

Hoger Instituut der Wijsbegeerte

Het Hoger Instituut der Wijsbegeerte bestaat ondertussen bijna 120 jaar, en werd opgericht door kardinaal Mercier als een Instituut voor 'aanvullende' studies. Studenten konden filosofie bij studeren in een vrij programma. Er bestond op dat moment immers al een faculteit die wijsbegeerte aanbood: de faculteit letteren en wijsbegeerte. Het was pas onder de hervorming van rector Dillemans dat het Instituut de status kreeg van faculteit, maar toch werd er gekozen om de naam Instituut te behouden.

Mercier liet nieuwe gebouwen optrekken voor dit nieuwe Instituut in neogotische stijl, ontworpen door architect Helleputte. Enkel het gebouw met de houten facade is ouder, en gaat terug op een 17e-eeuws gebouw, dat dienst deed als afspanning. Naast gebouwen voor filosofie drong Mercier ook aan op een labo voor psychologie. Hij geloofde er immers in dat de filosofie zich steeds moest vernieuwen, en aansluiten bij de nieuwe wetenschappen.

Trots zijn ze in de faculteit vooral op hun bibliotheek. Voor de relatief kleine faculteit is een bibliotheek met vijf verdiepingen opvallend. Carlos Steel, voormalig decaan van het Hoger Instituut der Wijsbegeerte: «Men heeft er bewust voor gekozen om een relatief groot deel van de werkingsmiddelen te investeren in de bibliotheek. En zo zijn we gekomen tot één van de grootste - zo niet de grootste - filosofische bibliotheek van de Benelux. Belangrijk is dat onze collectie bestaat uit werken in verschillende talen. Er wordt ook heel intensief uitgeleend. We zijn misschien een kleine faculteit, maar in uitleen staan we erg hoog.»

Hoewel niet zoveel studenten door de opvallende toegangspoort naar het Instituut gaan, komt zowat elke student in zijn loopbaan met het Instituut in contact. Het Instituut zendt namelijk zijn ZAP-personeel uit naar alle faculteiten om er een aangepast pakket filosofische vakken te doceren.

UNIVERSITEITEN LIGGEN PLAT

Griekse studenten massaal op straat

Het woelt al sinds mei 2006 aan de Griekse universiteiten. De regering wil er enkele diepgaande hervormingen doorvoeren die de studenten niet accepteren. Daarom wordt er aan de meeste universiteiten al lang geen les meer gegeven, werden amper examens afgelegd en op 22 februari was er weer een grote studentenbetoging.

Gertie De Fraeye

Hervormingen zijn soms pijnlijk, maar vaak ook noodzakelijk. Het Griekse onderwijssysteem is aan hervormingen toe. Het onderwijsniveau is vaak ondermaats en er zijn heel wat 'eeuwige studenten'. Daarom wil de Griekse regering de studieduur beperken tot maximum acht jaar. Bovendien wil ze in plaats van één cursus per vak, verplichte en aanbevolen literatuur invoeren om het niveau op te krikken. De laatste en tevens de grootste pijler van de hervormingen is de invoering van privé-universiteiten.

De huidige Griekse grondwet voorziet in het recht op gratis en openbaar onderwijs voor elke burger. Bijgevolg is elke universiteit verbonden aan de overheid en is het onwettig om privé-universiteiten op te richten, omdat die hoge inschrijvingsgelden kunnen aanrekenen. De regering is verplicht de grondwet aan te passen om deze maatregel te kunnen doorvoeren. Dat gaat echter niet zonder slag of stoot. De socialistische partij is vierkant tégen en was vorige week niet aanwezig in het parlement bij de stemming van een eventuele grondwetswijziging. Daardoor werd de noodzakelijke twee derde meerderheid niet gehaald en zit de regering in een impasse.

SIT-IN

Ook de studenten lieten hun stem horen en organiseerden in Athene een grote betoging. Er zijn een aantal redenen voor hun protest. Heel wat studenten zijn nu 'eeuwige student'. Ze blijven niet alleen studeren omdat de extra jaren, eens ingeschreven, niet aangerekend worden. De voornaamste reden voor de lange studieduur is dat veel studenten tegelijkertijd moeten werken. Zonder een extra baantje kunnen ze hun kost en inwoon immers niet betalen, ook al is studeren op zich zo goed als kosteloos.

Het huidige inschrijvingsgeld is laag en de boeken gratis, maar deze zullen in de toekomst fors duurder worden — om niet te zeggen onbetaalbaar voor velen. Privé-universiteiten worden niet gesubsidieerd en zullen zwaar moeten investeren om de concurrentiestrijd aan te kunnen. Met de kwaliteit van het onderwijs zal ook het prijskaartje omhoog gaan.

De studenten bedienen zich van diverse middelen van protest. In juni 2006 werden vier weken lang bijna alle universiteiten in Griekenland bezet. *Sit-in's* en betogingen waren dagelijkse kost. Bovendien kregen de studenten daarbij de steun van heel wat professoren en van een deel van de rest van de bevolking. Zo werd er een algemene staking georganiseerd in juni 2006. Ook *Olympic Airways* laat zijn passagiers al eens in de steek om solidariteit met de studenten uit te drukken.

ASIELRECHT

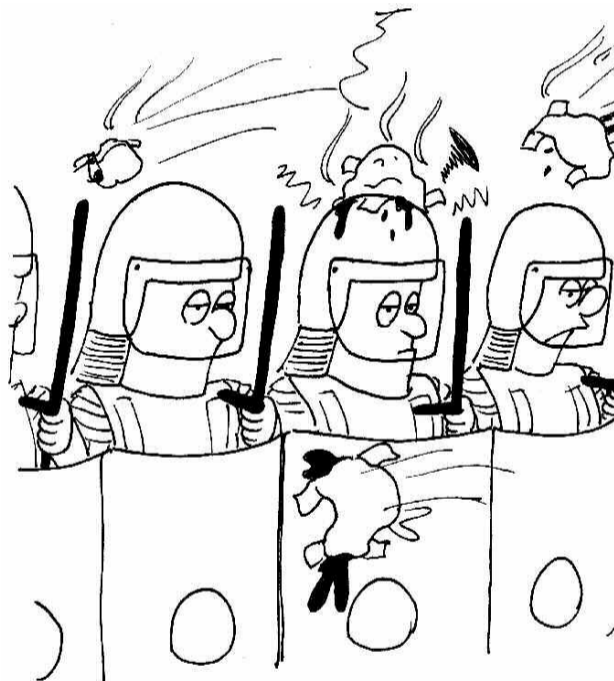
De acties werden sindsdien niet meer stopgezet. Op 17 november 2006 was er een grote jaarlijkse betoging om aan de revolutie tegen het Kolonelsregime — de militaire junta die van 1967 tot 1973 de dienst uitmaakte in Griekenland — te herinneren. Toen kwamen vierentwintig studenten om het leven. Hun acties waren de aanleiding voor de val van de dictatuur van Papadopoulos. Die revolutie heeft nog steeds een grote symbolische waarde bij de studenten, mei '68 valt erbij in 't niet. Jaarlijks wordt het protest van 1973 nog uitgebreid herdacht. De mars eindigt stevast aan de Amerikaanse ambassade.

Een erfenis van 1973 is het 'asielrecht' op de universiteitscampussen. Dat wil zeggen dat het verboden is voor politieagenten om de campus te betreden of in te grijpen, tenzij op vraag van het universiteitsbestuur. Daardoor hebben de Griekse studenten de vrijheid om acties te organiseren op de universiteitsterreinen. De keerzijde van de medaille is de kwalijke reputatie van vandalisme en gewelddadigheid van studenten.

Na de mislukte stemming voor de grondwetswijziging vorige week, staat de regering voor een patstelling. Geen van beide partijen kan immers structurele oplossingen bieden. Kwaliteitsverbetering blijkt moeilijk te verzoenen met democratisering van het hoger onderwijs in Griekenland.

GRIEKENLAND KAMPT MET EEUWIGE STUDENTEN...

LAP, DAAR ZIJN DE INCONTINENTIEPAMPERS WEER!

De wereld is klein

Amerikanen enggeestiger dan gedacht

V.S. - Studenten aan de Regent universiteit in Virginia protesteren luidkeels tegen de komst van presidentskandidaat Mitt Romney naar hun afstudeerceremonie. Romney is overtuigd mormoon en dat valt volgens de studenten niet te rijmen met de strikt evangelische overtuiging van de meeste studenten die aan Regent studeren. Vreemd genoeg zag de oprichter van de Regent universiteit, Pat Robertson zelve, er geen graten in. Het was immers diezelfde Robertson die de presidentskandidaat uitnodigde om op de afstudeerceremonie te komen spreken.

De reactie van de studenten komt echter niet totaal onverwacht. *White house* journalisten voorspelden al eerder problemen uit die hoek en achten het erg onwaarschijnlijk dat Romney het zal halen als republikeins kandidaat voor de verkiezingen van 2008. De republikeinen putten immers uit een sterk protestants-vangelische achterban en die staat erg huiverachtig tegenover de "Church of Jesus Christ of Later" waar Romney deel van uitmaakt.

Beledigingen komen prof duur te staan

V.S. - Dat een paar misplaatste opmerkingen hem zo zuur zouden opbreken, had professor Leonard Kaplan niet voorzien. Tijdens een hoorcollege Procesrecht aan de universiteit van Wisconsin, vond hij het nodig op te merken dat een pak van de Aziatische inwijkelingen in misdaad terecht komen en benedeled zijn.

De studenten van Hmong origine, een verzamelaar voor Aziaten uit zuidelijk China, voelden zich vanzelfsprekend geïrriteerd en dienden zonder verpinken klacht in tegen hun professor. Daarenboven maken ze van de heisa gebruik om meer rechten te eisen voor minderheden aan de instelling en subsidies voor culturele activiteiten om de Hmong-gemeenschap in Wisconsin dichter bij de rest van de gemeenschap te brengen.

Indiase studenten in de kou

Groot Brittannië - Toen in 2001 in Groot-Brittannië het Highly Skilled Migrant Program (HMPS) ontstond, was het de bedoeling om een robuust wettelijk kader te creëren voor hoog opgeleide buitenlandse studenten die er hun geluk kwam beproeven.

Het programma, dat een alternatief vormde voor traditionele studentenvisa en werkvergunningen, werd in november 2006 echter grondig herzien. Nu lijken deze veranderingen niets dan negatieve gevolgen te hebben voor het gros van de studenten. Er bestaat opnieuw heel wat onzekerheid over hun wettelijk statuut en sociale rechten. Dat terwijl een pak van de studenten juist op basis van betere sociale omkadering hun vroeger statuut inruilden voor HMPS.

(tvb)

WAAROM JE ALS DUITSER IN LEUVEN ZOU KOMEN STUDEREN

Viva Colonia – Carnaval in Duitsland

Is dit nog normaal? Twaalfjarige meisjes die dronken op de trein zitten. Overal lege bierflessen. Zelfs een ouder echtpaar drinkt mee. Een blik in het rond bevestigt mijn vermoeden: iedereen is verkleed, het is carnaval.

Jan Reinken

We zitten op de trein naar Keulen, de Duitse carnavalstrad bij uitstek. De aanblik is choquerend. De trein zit overvol en op de grond zitten drie jonge meisjes die wodka drinken. Een ouder echtpaar drinkt een fles schuimwijn. Iemand rookt een sigaret — het rookverbod geldt blijkbaar niet voor hem. De sfeer wordt plots aggressiever, als twee jongens niet in de rij voor het toilet willen aanschuiven. Twee "dwergeren" moeten te hulp komen om een vechtpartij te verhinderen.

GEBORTECIJFER

Als men uit de trein stapt, vallen een vijftigtal flessen uit de trein. Overal zijn er dronken mensen en staan er politieagenten. Het is pas twee uur 's namiddags en sommigen zijn

al zo dronken, dat er een ambulance aan te pas komt.

Een reporter van *EinsLive*, het populairste Duitse radioprogramma voor jongeren, was onderweg om in Keulense cafés te controleren of de politie gelijk zou krijgen. Deze had namelijk beweerd dat de agressiviteit tijdens carnaval zou afnemen. In een discotheek bereidde de reporter zijn volgende interview voor, wanneer een onbekende hem vreemd bekijkt en hij kort daarna zelfs klappen te incasseren krijgt. De volgende dag werd bekend dat in Keulen meer vrouwen in donkere straatjes werden onteerd dan alle jaren voordien. Een voorbijganger reageert daarop met een sarcastische uitspraak: "Binnen negen maanden zal het geboortecijfer in Keulen de pan uit reizen."

BRAAKSEL

Enkele straten verder, in het centrum van Keulen, is de carnavalsprocessie begonnen. Ook hier staan dronken mensen naast families met kleine kinderen. Sommigen proberen zelfs, voor welke reden dan ook, de kinderen op de straat te duwen. Op straat ligt braaksel.

In Duitsland, niet alleen in Keulen, is de oorspronkelijke betekenis van het carnaval helemaal verloren gegaan. Het

gaat hier enkel om zuipen en zo snel mogelijk dronken worden. Voor sommige religieuze bezoekers is het waarschijnlijk de laatste kans om vóór het begin van de vastentijd nog eens van alles te genieten. Maar voor de meerderheid is het zoals iedere week: zuipen, zuipen en nog eens zuipen. En dan rechtstreeks naar het ziekenhuis.

RIO DE JANEIRO

De gevolgen liggen voor de hand. Een toename van geweld, ook al had de politie het tegendeel verwacht, en een heleboel werk voor de vuilnismannen. Dat men carnaval ook anders kan vieren, kunnen we elk jaar in Rio de Janeiro of Venetië zien. Ook in Leuven zouden we erover moeten nadenken of onze studentikoze manier van feesten volledig in orde is. Feesten en uitgaan zijn zeker belangrijk als ontspanning, maar we moeten beseffen dat we — zij het onbewust — een voorbeeldfunctie voor scholieren uit het secundair onderwijs hebben. In een hoek staan kotsen en in een dronken toestand schreeuwen, het is zeker niet de juiste manier om goeie voorbeelden te zijn. Drinken mag wel, (een beetje) dronken zijn ook, maar wanneer kleine kinderen al naar de fles grijpen, loopt er iets mis.

Middelpunt: Stages

Vroedkunde

Sara Vanderstraeten begon in september haar eerste bachelor Vroedkunde aan de K.H.Leuven. Zij loopt nu stage op de afdeling kraamzorg van Gasthuisberg, een stage die meetelt voor zes van de zestig studiepunten. Sara vertrouwde ons haar eerste ervaringen toe en haar bevindingen over huilende kindjes en de babyblues.

Sara Vanderstraeten: «Stagiairs moeten vooral de kraamvrouwen en hun pasgeborenen verzorgen. Wij moeten de nieuwe moeders leren hoe ze hun pasgeborene moeten wassen. Als ze met keizersnede bevallen zijn, moeten we niet enkel de baby maar ook de nieuwbakken moeders wassen. Daarnaast dienen we medicatie toe en helpen we bij de voeding. De meeste moeders weten niet precies hoe ze een baby aan de borst moeten leggen of hoe vaak een pasgeborene gevoed dient worden. Wij overladen hen met tips zodat ze al het no-

dige weten om hun kindje goed te verzorgen, wanneer ze het ziekenhuis verlaten.»

«Iets wat ik heb geleerd is het omgaan met patiënten. In het begin is het best moeilijk om natuurlijk om te springen met de kraamvrouwen, omdat je als stagiaire een beetje onzeker bent. Je weet nog niet zo goed wat je mag doen en wat niet, maar die vrees verdwijnt snel. Nu heb ik met sommige patiënten zelfs al een band opgebouwd. Zij vertellen mij over het verloop van hun zwangerschap of over de thuissituatie. Daarnaast zijn er veel vrouwen die last hebben van de zogenaamde babyblues. Ze wenen voortdurend, voelen zich verdrietig en schamen zich maar al te vaak om dat verdriet. Als vroedvrouw moet je hen dan duidelijk maken dat het niet iets is om beschaamd over te zijn en dat ze alles aan jou mogen vertellen.»

«Het is wel komisch dat jongeren aan moeders die veel ouder zijn, moeten uitleggen hoe ze voor hun baby moeten zorgen. Zo zijn jonge moeders vaak veel te voorzichtig, wanneer ze hun kindje moeten aankleden. Wij moeten ze dan aansporen om hun baby iets kordater te behandelen. En toch krijgen we altijd respect van de patiënten. Niemand trekt mijn aanwijzingen in twijfel.»

«De stage is wel enorm vermoeiend. We werken in schiften, waardoor we soms zeer vroeg moeten opstaan. De werkdruk hangt natuurlijk af van het aantal nieuwe moeders. Meestal bevinden er zich veel kraamvrouwen op de afdeling en moeten we de hele dag van hier naar daar lopen, maar er zijn ook al een aantal rustige dagen geweest. Dan zitten we met de vroedvrouwen in een kamertje te wachten tot er een patiënt belt. Indien er dan een belletje rinkelt, is het haast vechten om naar de betrokken patiënt te mogen gaan.»

«Ik heb nooit problemen om pasgeborenen terug te geven aan de moeders. Tijdens de eerste dagen vond ik de kindjes enorm schattig, maar dat went wel. Toch heb ik het nog steeds moeilijk om huilende kindjes te laten wenen. Dan wil ik hen in mijn armen houden. Onlangs heb ik een vroedvrouw geassisteerd bij een bloedprik. Omdat het kindje zo hard huilde, heb ik het toch even getroost voordat ik het opnieuw naar de moeder bracht. Misschien wil ik door mijn stage-ervaring zelf wel vroeger aan kinderen beginnen. Wie weet begint mijn moederklok sneller te tikken. Mijn vriend is alvast gewaarschuwd (lacht).»

(am)

Communicatie

Annelies de Smet zit in haar laatste jaar Communicatiewetenschappen. Licentiaat heet dat nog. Vorig semester mocht ze een stage van vier weken in haar opleiding opnemen, die meetelt voor zeven studiepunten. Met het oog op een toekomst in de journalistiek koos Annelies voor een plaats bij Studio Brussel.

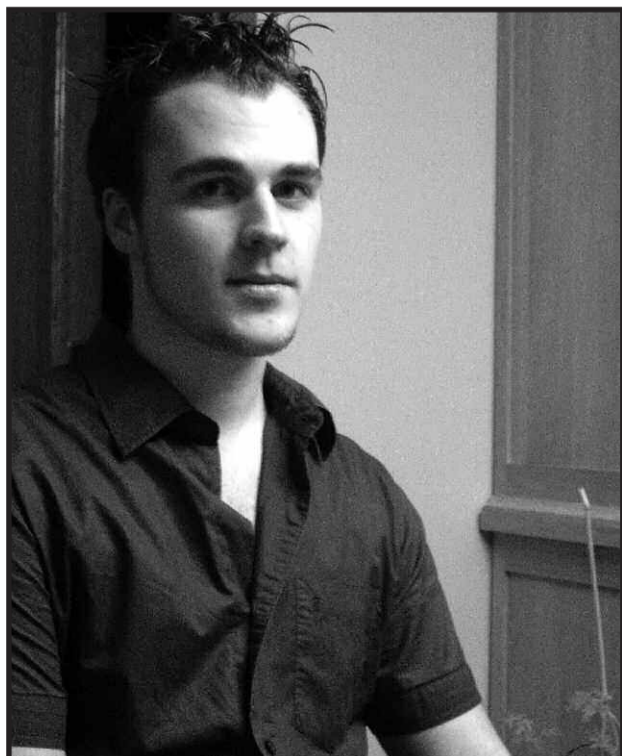
Annelies de Smet: «In mijn zoektocht naar een stageplaats heb ik getwijfeld tussen radio of televisie. Toen bleek dat echt redactiewerk voor televisie alleen bij Ketnet kon, heb ik toch

Criminologie

Het voltallige studentekorps van derde bachelor Criminologie wordt er in het tweede semester op uit gestuurd om aan den lijve te ondervinden wat een criminoloog in het dagelijkse leven uitvoert. Acht weken lang lopen de studenten stage bij een gespecialiseerde instelling of gediplomeerd criminoloog. Ze verdienen daarvoor vijftien studiepunten. Criminologiestudent Rob Van de Weyer vertelt.

Rob Van de Weyer: «Niet iedereen moet evenveel uren draaien. De faculteit verwacht dat we vier dagen per week stage lopen, en dit tijdens de uren van de dienst waar we werken. Voor mij betekent dit dat ik elke dag bijna acht uur bezig ben. Tel daar het vervoer bij en ik kom al gauw aan tien uur per dag.»

«Ik doe mijn stage bij de Nederlandstalige dienst van het Justitiehuis in Brussel. De stageplaatsen zijn vrij te kiezen uit een lijst die de faculteit ter beschikking stelt. Mijn voorkeur is voornamelijk gebaseerd op de beschrijving van de opdracht, namelijk het volgen van de coördinator van Justitiehuis. De coördinator staat in voor het leggen van contacten en de goede samenwerking tussen de verschillende diensten van het justitiële veld. Ook projecten inzake bemiddeling en alternatieve straffen vallen onder het mandaat van de coördinator. Mijn taak bestaat onder andere uit het voorbereiden en volgen van vergaderingen en overlegmomenten. De coördinator stelt een evaluatiedossier ter beschikking waaruit ik de knelpunten moet halen. Bij het doornemen van de dossiers vraag ik me soms af hoe sommige mensen erin slagen zich zoveel miserie op hun nek te halen. Uiteraard wordt mijn verslag nagelezen, maar toch leidt de coördinator de vergadering op basis van mijn bevindingen. Dit legt druk op je schouders omdat je geen idee hebt van de gevolgen als je belangrijke zaken over het hoofd hebt gezien. Langs de andere kant geeft het wel een goed gevoel dat je verantwoordelijkheid krijgt.»

«Ik ben tevreden over mijn stage: ze is interessant, ook al is ze niet spectaculair. Medestudenten die hun stageopdracht doen in de politiesector komen soms thuis met wilde verhalen. Bij mijn stage komt veel administratief werk kijken. Er wordt gewerkt met dossiers, niet met mensen. Dat is logisch want criminologen hebben later meestal een beleidsgerichte functie. Een stage als maatschappelijk werker zou in onze opleiding niet op zijn plaats zijn.»

«Ik doe mijn werk graag. Eindelijk kan ik alles wat ik de voorbije jaren leerde uit boeken en wat ik ken uit wetteksten in praktijk omzetten. Het is een goede manier om kennis te maken met het werkveld. Bovendien werk ik op het Justitiehuis, een kruispunt van allerhande rechtswegen met adviseerende en controlerende functie. Zo heb ik zicht op een ruim werkgebied en leer ik een beetje van alles. Op mijn dienst gaat het er ontspannen aan toe. Vorige week kwam er bijvoorbeeld een bureau vrij voor twee personen. Er waren verschillende kandidaten om hun intrek te nemen in de nieuwe ruimte. De twee personen die het uiteindelijk haalden, waren zo tevreden dat ze zowaar een kleine receptie organiseerden voor hun collega's.»

(ev)

Culturele

Heleen Evers heeft vier jaar archeologie achter de rug en volgt nu een bijkomend jaar Culturele Studies. Momenteel loopt ze anderhalve maand lang 10 tot 15 uur stage per week bij Leuvens theatergezelschap Braakland/Zhebuilding.

«Eigenlijk heb ik voor Culturele Studies gekozen voornamelijk voor de stage. Ik zag deze zomer een advertentie voor stagiairs bij Braakland en heb meteen gemaild. Sinds ik in Leuven studeer had ik al meerdere stukken gezien van Braakland, en ik vond het voor de stage ook echt al een bijzonder gezelschap. Ik was dan ook erg gemotiveerd om bij hun stage te lopen. Een lyrische motivatiebrief later kon ik gelukkig meteen bij hun terecht.»

«Wat voor mij doorslaggevend was in de keuze van mijn stage, was dat ik alle aspecten van theater zou kunnen leren kennen. Braakland is een vrij klein gezelschap en als stagiair mag je daardoor meteen van alles proeven. De ene dag ga ik met de regisseurs en acteurs naar repetities, de andere dag doe ik promotiewerk, of help ik met de dramaturgie. Mijn takenpakket omvat alles van folders rondbrengen tot acteurs adviseren. Aan het begin van mijn stage werd me gezegd dat ik zelf maar moest rondneuzen, zelf moest uitzoeken waar ik van nut kon zijn. Ik werd direct beschouwd als deel van de ploeg. Ergens rustig in een hoekje zitten wachten is er dus niet bij, en soms maak ik lange uren. Maar ik doe het allemaal even graag.»

«De stage bevalt mij echt ongelofelijk goed. Soms, zeker in het begin, was het wel een beetje onwennig. Als je ineens acteurs, die al 20 jaar al in het vak staan, moet aanspreken en zelfs adviseren denk je nog wel eens "wat zit ik hier te doen?". Het is moeilijk om tijdens het repetitieproces een mening te vormen over wat er verbeterd kan worden. Soms kun je er niet precies de vinger op leggen en moet je je mening toch overbrengen, en dan nog wel aan mensen die al zo vaak aan een voorstelling hebben gewerkt. Maar er wordt zeker naar stagiairs geluisterd. Het gezelschap is een toffe groep en de acteurs en regisseurs zijn heel erg open. De onwennigheid van in het begin maakt, denk ik, gewoon deel uit van een leerproces en is iets waar ik hopelijk snel overheen zal zijn. Het meest fascinerende aan de stage is de repetities volgen: van repetities

Wetenschappen

maar gekozen voor radio. Ik luisterde al veel naar Studio Brussel en dacht dat ik wel in het concept zou passen.»

«Na de stagebespreking in Brussel dacht ik niet dat ze me de plaats zouden geven. Ik was bijzonder slecht voorbereid. Ze vroegen me naar hun programma's, maar ik moest eerlijk bekennen dat ik daar tijdens het luisteren nooit echt op had gelet. Bovendien was ik de avond ervoor uitgegaan, in de hoop de zenuwen voor dat gesprek te vergeten: géén goed idee. Ik denk dat ik de stageplaats toch gekregen heb omwille van mijn motivatie.»

«Tijdens het stagegesprek heb ik moeten kiezen voor de woord- of muziekredactie. Deze laatste stelt de muziekprogramma's op en maakt bijvoorbeeld het popnieuws. Het echte redactiewerk interesseerde me meer, dus ben ik voor woord gegaan. Zo kwam ik terecht bij het avondprogramma *Mekka*. Als redacteur zit je veelal binnen, je moet de kranten uitpluizen, dingen opzoeken, items voorstellen, mensen opbellen en tekstjes en fragmenten op het internet plaatsen. Dat klinkt misschien saai, maar het kan best fijn werk zijn. Zo gebeurt het wel eens dat je een bekende persoon aan de lijn krijgt. Dat is iets stoms, maar wel leuk (*lacht*).»

«Af en toe kreeg ik de kans om mee op reportage te gaan. Toen de recent verschenen film *Firmin* werd opgenomen, ben ik mee naar de set geweest om een audioverslag te maken. Als je je best doet, komen er ook wel eens andere programma's je hulp vragen. Voor Peter Van de Veire heb ik een aantal fragmentjes mogen inspreken in het kader van de verkiezingen. Er waren elke dag stellingen nodig die aan politici zouden worden voorgelegd. Omdat er geen tijd was om deze echt op locatie te gaan opnemen, heb ik er enkele — met verschillende accenten — ingelezen in de studio. Het is best raar om jezelf dan achteraf op de radio te horen.»

«Er is iedere dag wel iets te doen, maar net omdat redactiewerk vaak op hetzelfde neerkomt, zou het op termijn best wel eens kunnen vervelen. Er komt ook veel stress aan te pas, al heb ik gemerkt dat mannen daar beter mee omkunnen dan vrouwen (*lacht*). Uiteindelijk kan je — ondanks de veel te korte duur — met een stage als deze eens proeven van hoe het er echt aan toe gaat. Je zou kunnen zeggen dat je dat met Radio Scorpio ook kan, maar zij staan volgens mij te ver van de studenten. Ik ben net terug van Erasmus in Duitsland en daar was binnen de faculteit theater en media een radiostation gevestigd, dat wel degelijk beluisterd werd.» (rb)

Studies

met alleen tekst rond de tafel, tot die met alles erop en eraan. Meestal is er een soort van omslagmoment in het repetitieproces, waarin alles vorm krijgt en het stuk opeens op zijn plaats valt. Dat zijn de leukste momenten.»

«Over de toekomst maak ik me nog niet veel zorgen. Er zijn zoveel dingen in de culturele sector die ik wil en kan doen. Toch denk ik dat het later theater of muziek zal worden. Zeker in het begin van mijn loopbaan wil ik eerst een job die alle aspecten van theater omvat. Ook wil ik werken in een kleine groep, waarin niemand het contact en de bezigheden van de anderen uit het oog verliest. Ik ben nog op zoek waar ik het beste in ben en wat ik het liefst wil doen. Maar voorlopig doe ik nog steeds alles graag. Zelfs de bar doe ik nog met evenveel plezier, tot diep in de nacht na de voorstelling.» (ib)

Farmacie

Ulricke Cuylen zit in haar derde jaar Farmacie en doet haar stage 32 weken lang in een apotheek in de Vanderkelenstraat.

Ulricke Cuylen: «Je stagemester let op je orde, op het advies dat je de patiënt meegeeft en of je de bereidingen met de juiste accuratesse maakt. Je mag natuurlijk niet teveel klungelen. Het is al eens gebeurd dat ik iemand een verkeerde dosering meegeef. Op de voorschriften is het verschil tussen 10 of 20 mg vaak een kwestie van een stokje of een bolletje, maar als je een fout maakt, moet je je verantwoordelijkheid opnemen en die patiënt proberen te bereiken. Bij mij ging het gelukkig om een vriendelijke man, die de volgende dag gewoon teruggekomen is. Alertheid is heel belangrijk. Zo hebben wij ook patiënten die met substitutietherapie bezig zijn, morfinomanen die hun heroïneverslaving de kop in proberen te drukken met methadon. Zelfs als je tot vier uur bent uitgegaan (en dus wat moe bent), kan je het je niet permitteren om aan die mensen een dubbele dosis mee te geven.»

«Soms zijn er mensen die zich schamen om bepaalde producten te kopen, bijvoorbeeld *pamperkes* voor incontinentieproblemen. Als zo'n mensen voor de eerste keer komen, nemen we hen vaak mee naar een aparte ruimte, want je moet in een open sfeer kunnen praten over maten en soorten. Het is bovendien vaak een probleem om die grote verpakkingen in een zakje te krijgen. Aambeien zijn ook een bron van schaamte. Mensen durven dat woord niet uitspreken uit schrik dat anderen het horen. Wat condooms betreft, hangt het ervan af. Sommigen maken daar zelfs een hele scène van en noemen mij luidruchtig *poepke* of vragen mij de verschillen op te sommen.»

«De emotionele kant van de job heeft me verrast. We hadden wel eens les gehad over de nood aan empathie, maar daar lachten wij toen altijd mee. Een patiënt die begint te wenen in de apotheek is echter geen uitzondering. Daar zijn bijvoorbeeld terminaal zieken bij. Zoiets leer je al doende. Als je hen raad geeft over hun geneesmiddelengebruik, voelen ze zich al wat gerustgesteld. Je kan altijd andere medicatie suggereren, maar dat moeten ze uiteraard vragen aan hun dokter. Je mag zelf niets anders meegeven. Dokters kunnen ook geen pillen fabriceren, hé.»

«Soms merken we dat de stock niet klopt, dus er wordt ook gestolen. Het is zelfs al gebeurd dat een vertegenwoordigster

van een firma ons iets aan het uitleggen was over een zalfje en de tube op de toonbank verdwenen bleek. Dat gaat dan om mensen in de winkel die horen "hoe goed dat product werkt" en hup... Een trend is ook dat mensen producten kopen op basis van merknamen. Wij weten dat het om identieke stoffen gaat, maar men is er rotsvast van overtuigd dat die merken beter zijn.»

«Apothekers worden onderschat. Men vraagt vaak: moet je daarvoor vijf jaar studeren? Maar dat is vijf jaar zwaar werk. Wij hebben zeer veel les per week en moeten enorm veel labowerk doen. In de apotheek zelf ben je de hele dag bezig met zalfjes maken, leveringen uitpakken, formulieren invullen en patiënten bedienen. De mensen zien jou alleen achter de toonbank, maar ze beseffen eigenlijk niet wat het allemaal inhoudt.»

(bvl)

Ingenieurswetenschappen

Hagen Mariën en Dieter Duyck, twee laatstejaarsstudenten Ingenieurswetenschappen, vertoefden afgelopen zomer drie maanden in Ibagué, Colombia, voor een industriële stage. Ze hadden daarvoor een reisbeurs gekregen van de Vlaamse Interuniversitaire Raad.

Dieter Duyck: «Een stage van zes weken telt in ingenieurswetenschappen voor zes studiepunten mee in het programma.»

Hagen Mariën: «Onze industriële stage was tegelijkertijd een ontwikkelingsproject. Mijn opdracht bestond er bijvoorbeeld in een biomassasensor te ontwikkelen voor een waterzuiveringsstation. Het station werkte met bacteriën die de onzuiverheden wegvreten, maar die bacteriën dienen op hun beurt onder controle gehouden te worden. Ik zou dus een sensor moeten ontwikkelen die de levende cellen in het water kan tellen. Wegens tijdsgebrek ben ik er echter niet toegekomen die sensor effectief te bouwen, maar heb ik enkel theoretisch uitgedacht hoe hij er zou moeten uitzien.»

Dieter: «Ik werkte voor een koffieverwerkend bedrijf in de buurt. Het bedrijf had zes enorme tanken, waarvan men wilde te weten komen hoeveel koffiebonen zich op elk moment in die tanken bevonden en wat de temperatuur op verschillende hoogten was. Om rechtstreeks op de computer de hoogte van de koffiebonen te kunnen aflezen, moest er een sensor ontwikkeld worden. Er is heel wat geld gemoed met de bouw van zo'n sensor, dus wilde het bedrijf eerst bewezen zien dat hij zijn werk zou doen. Daarom heb ik een soort maquette gemaakt, waarop te zien was hoe de sensor te werk ging. Ondertussen heeft het bedrijf nog steeds niet beslist om die investering te doen. Dat is *Colombian time*.»

Hagen: «Alles gebeurt er veel meer 'op het gemak'. Als je met mensen afsprekt, komen ze anderhalf uur later aangestrompeld. We kunnen er waarschijnlijk nog wel iets van opsteken. Toen ik naar Colombia vertrok, heb ik geen cultuurschok ervaren. De schok kwam eerder toen ik terug in België was. Het weer is hier grijs, de mensen minder sociaal.»

Dieter: «De ingenieurs in Colombia hebben echt een missie: de regio vooruithelpen. Terwijl er in België meer ruimte is voor onderzoek pur sang, staan de studenten in Colombia veel meer met de voeten in de praktijk. Wij hebben er veel bijgeleerd, het was fijn om eindelijk iets praktisch te maken.»

Maar hier werken we met technologie die veel geavanceerder is, waarvoor ze daar niet eens het geld hebben.»

Hagen: «Ze recyclen ook veel meer. Als je geleiders nodig hebt, snijden ze bijvoorbeeld de draad van een oude telefoon open. Wij zouden dat eigenlijk meer moeten doen. En er was ginder een student die op zijn eentje zorgde voor de verdeling van alle componentjes aan de universiteit. Kan je je het voorstellen dat professoren naar een student stappen om onderdelen te bestellen? Hier is er een magazijn waar je die zaken kan ophalen. Die student had werkelijk het gat in de markt gevonden.»

Dieter: «Dat is typisch voor de Colombiaanse mentaliteit: op de meest creatieve manieren trachten geld te verdienen. Het land en de mensen zullen mij nog lang bij blijven.» (idw)

Colofon: Ianthe Bato, Robin Broos, Ilse De Witte, An Moerenhout, Bo Vanluchene & Eline Vanuytrecht

Foto's: Ianthe Bato, Robin Broos, Ilse De Witte en ingezonden

AFRIKAANSE FILMS ZONDER DISTRIBUTEUR KRIJGEN EEN KANS

Studentenjury gezocht voor Afrika Filmfestival

Dit jaar is *Veto* niet enkel lokale mediapartner van het jaarlijkse Afrika Filmfestival. We geven ook een eigen juryprijs weg. Naast de publieksprijs zal de *Veto*-prijs de enige prijs zijn die tijdens het festival wordt uitgereikt. Er wordt gekozen uit een aanbod van films die nog niet in distributie zijn geraakt.

Robin Broos

Het Afrika Filmfestival is dit jaar aan een twaalfde editie toe en poogt de goede Afrikaanse film een duwtje in de rug te geven. Omdat deze films vaak niet bij het grote publiek bekend zijn, vormen dergelijke festivals een belangrijke schakel tussen Afrikaanse filmmakers en de Belgische distributie. De volgende editie van het festival vindt plaats van 20 april tot en met 5 mei.

Om net de films die nog niet in het distributienetwerk zijn geraakt eens extra onder de aandacht te brengen, zal *Veto* middels een eigen jury alvast één van deze films bekronen met de *Veto*-studentenprijs. De prijs is louter symbolisch. Misschien dat deze erkenning een stimulans betekent voor de makers om verder te doen, en voor hen deuren opent om ook aan andere festivals deel te nemen. Er zijn ook gesprekken om de winnende film volgend academiejaar nogmaals naar Leuven te halen voor een vertoning voor studenten.

De films die niet in distributie zitten (en bijgevolg ook niet ondertiteld zijn) worden vertoond in de eerste week van het festival (21 tot 27 april) in Cinema Zed. Medewerkers van *Veto*, maar ook lezers, zullen die week uit het aanbod een keuze maken. De juryleden zullen geselecteerd worden met een goede verhouding tussen de verschillende faculteiten en hogescholen. Het festival zelf maakt een

selectie van een 8-tal filmmomenten die in competitie zitten, geconcentreerd op een vijftal dagen — telkens 's avonds.

Ieder jurylid krijgt voor alle vertoningen in de competitie een duo-ticket en kan via een persoonlijke pas toegang krijgen tot alle andere voorstellingen en recepties. Bovendien wordt op 02/05 een film vertoond in Kinopolis onder de *Veto*-vlag. De tickets voor deze voorstelling zullen binnenkort met een wedstrijd worden verloot.

Meer info over het festival op www.afrikafilmfestival.be

Kandidaat-juryleden

Ben je geïnteresseerd om als *Veto*-lezer in deze jury te zetelen, bekijk dan even volgende checklist. Als je jezelf daarin kan terugvinden, krijgen wij graag tegen het einde van de week een mailtje (cultuur@veto.be) met een korte motivatie.

- Je bent student in Leuven.
- Je hebt kennis van Frans en Engels.
- Je bent vrij op 20/04 (opening), van 21 t.e.m. 27/04 (exacte momenten van voorstellingen worden later meegedeeld) en op 05/05 (uitreiking) / telkens 's avonds
- Je bent bereid alle films in competitie te bekijken.
- Naast de vertoningen, ben je ook aanwezig bij de deliberaties van de jury.
- Enthousiasme en engagement zijn een pluspunt.

BOOMPJE (16): PROFESSOR TYTGAT

Geen Spielberg of bizarre creatures

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: "Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij professor Jan Tytgat van het Laboratorium voor Toxicologie en Bromatologie.

Robin Broos

Professor Jan Tytgat: «Ik ga niet vaak naar de cinema maar één film is me goed bijgebleven: *Mystic River* (2003). In het Labo Toxicologie komen wij dagelijks in contact met drugs, criminele feiten en politieën maffiatoestanden. De prent is voor mij zowel professioneel als diep menselijk interessant. Bovendien is de prent bijzonder goed geregisseerd door Clint Eastwood.»

«Het verhaal is simpel, maar toch diepgaand en beklijvend. De film gaat over drie jeugd vrienden. Eén van de jongens werd in zijn jeugd gekidnapd en misbruikt. Dit gegeven is ook in onze maatschappij en gerechtelijk onderzoek zeer actueel. Nadien verliezen de vrienden elkaar uit het oog. Eén van de drie wordt een lokale maffialeider, een andere agent. De ooit gekidnapte vereenzaamt. Door het overlijden van de dochter van de maffiabaas, komen ze terug met elkaar in contact. Er ontspint zich een intrigerend verhaal waarbij de relaties tussen die drie mensen enorm op de proef worden gesteld.»

«De maffiabaas — magistraal gespeeld door Sean Penn — vermoordt de eenzame, omdat hij denkt dat hij de moordenaar van zijn dochter was. De man had immers bloed aan zijn handen. Dat bloed was echter het resultaat van een vechtpartij. De eenzame wilde een onschuldig kind redden uit de handen van een pedofiel, geïnspireerd vanuit zijn traumatische ervaring van vroeger. Dat bekoopt hij met zijn eigen leven.»

REALISME

«Vanuit het werk dat wij in het labo verrichten interesseert het politieel onderzoek in de film me enorm. Wij krijgen hier ook te maken met trieste verhalen, moorden, zelfmoorden en mensen die in de marginaliteit zijn beland. Als je een goede expert wil zijn, moet je ook kennis nemen van de dossiers waarin we een rol spelen.»

«Ik kan me herkennen in films als *Mystic River*. Zo ben ik absoluut niet gewonnen voor Spielbergfilms of bizarre creatures zoals in Harry Potter. Voor mij mag het pure non-fictie en rauw drama zijn. Ook in de sfeer van *The Godfather*-trilogie zit hard realisme. Alles wat echte fictie is, roept bij mij vragen op. Als wetenschapper heb ik het er dan moeilijk mee om deze films te appreciëren.»

«Omdat ik zo druk bezig ben, heb ik slechts één week per jaar de tijd om nog iets te lezen. Zo was ik erg onder de indruk van de serie

(foto Kris Vanelderen)

van Imogen Edwards-Jones rond *Air Babylon* en *Hotel Babylon*. Dat is geen hoogstaande literatuur, maar wel realisme. Het is een relaas van wat er kan misgaan in de hotel- en luchtvaartindustrie. Als je deze boeken leest, durf je geen hotel of vliegtuig meer binnenstappen, omdat je wil weten of het waar is wat er geschreven wordt.

A long time favourite in de muziekwereld is het album *52nd Street* (1978) van Billy Joel. Het liedje Zanzibar zong ik altijd mee. Ik vind Joel een goede muzikant. Naast componeren, kan hij ook een heleboel instrumenten bespelen, van trompet tot piano.»

'Mystic River' (2003) van Clint Eastwood wordt gedistribueerd door Warner Brothers. De Nederlandse vertalingen van *'Hotel Babylon'* en *'Air Babylon'* van Imogen Edwards-Jones zijn uitgegeven bij Bruna Uitgevers. ISBN 9022989186 & 9022991709. *52nd Street* (1978) van Billy Joel wordt verdeeld door Sony-BMG.

Filmfirmament

After the Wedding

Dat het Deense familiedrama *Efter brylluppet* werd genomineerd voor de Oscar 'beste buitenlandse film' is niet verwonderlijk. Dit is een echte sentimentele Hollywoodfilm, maar dan met slecht camerawerk. Wellicht is dat ook de reden waarom de Oscar in kwestie naar een goeie film is gegaan.

Alexander Vrijhof

Het verhaal begint in India, waar Jacob (Mads Mikkelsen) een weeshuis runt dat in geldnood verkeert. Onmiddellijk wordt je al vergast op een mooi melancholisch liedje en weet je dus al vanaf de eerst scène hoe de film zal eindigen. De rijke zakenman Jørgen (Rolf Lassgård) wil geld doneren, maar daarvoor moet Jacob eerst naar Denemarken komen. In Denemarken gaat Jacob naar de bruiloft van Jørgen's dochter Anna (Stine Fischer Christensen), waar hij Jørgens vrouw Helena (Sidse Babet Knudse) ontmoet. Vervolgens vallen er allerlei spreekwoordelijke lijkjes uit de kast.

De plotwendingen worden echter meer en meer onwaarschijnlijk, waardoor het geheel niet meer geloofwaardig overkomt. De scènes in India zijn niet alleen ongeloofwaardig, maar vooral overbodig. *After the Wedding* is een sentimentele familie-soap. Dat is niet erg, maar wie echt zin heeft om te huilen, verwijzen we liever door naar *Legends of the Fall*, want zelfs Hollywood kan dit véél beter.

De acteerprestaties zijn wel van een hoog niveau, maar kunnen de film niet redden. Er vloeien genoeg traantjes om een eventueel dreigende Afrikaanse watersnood te verhinderen. Mads Mikkelsen compenseert dit door genuanceerd te acteren, maar soms is het alsof hij nog steeds één van Bonds slechteriken speelt. Misschien is dat wel een beetje oneerlijk. Zeker is dat Mikkelson niet overtuigend overkomt wanneer hij in India acteert. Het acteren kan sowieso niet verhinderen dat het verhaal ongeloofwaardig blijft. Rolf Lassgård acteert goed, om op het laatste moment finaal de mist in te gaan. De slechte montage helpt zeker niet. Er wordt vooral veel geacteerd — blijkbaar is kwantiteit hier belangrijker dan kwaliteit.

Cinematografisch is dit geen mooie film. In *Dancer in the Dark* werden *handheld camera's* gebruikt om de film te doen lijken op een documentaire. Jammer genoeg is Von Trier een betere regisseur dan Bier. Het mindere camerawerk irriteert gelukkig niet al te lang. Vaak worden beelden van dode dieren afgewisseld met een *close-up* van iemands gezicht — waarschijnlijk om een onheilspellende sfeer te scheppen. Dat is echter niet gelukt.

Na de ontknoping van de plot kabbelt de film nog 10 minuten voort. Voordat we de zaal mogen verlaten keren we nogmaals terug naar India voor nog een aantal overbodige scènes.

Wie houdt van een goeie soap, of makkelijk huilt, krijgt echter waar voor z'n geld. Tijdens de film kon men sommige mensen uit het publiek horen snotteren. Voor sommigen zal deze film zijn doel niet missen. Voor ons blijft dit niet meer dan een middelmatig familiedrama, geschikt voor VijfTV. Wie — teleurgesteld door deze film — denkt dat familiedrama per definitie slecht is, raden we aan *Tokyo Story* te huren in de dichtstbijzijnde videotheek. Sommige dingen waren vroeger wel degelijk beter.

Steekkaart

Regie: Susanne Bier
Cast: Mads Mikkelsen, Sidse Babet Knudsen, Rolf Lassgård, Stine Fischer Christensen
Duur: 120 min.
Release: 07/03/07
Kort: Geconcentreerde soap gaat te lang mee.

studio
 L E U V E N

'WE FEED THE WORLD' IN AVANT-PREMIÈRE IN STUK

Van boer tot bord

Waarom is strooizout meer waard dan graan? En hoe is het mogelijk dat dagelijks 100.000 mensen omkomen van de honger terwijl er genoeg voedsel wordt geproduceerd voor 12 miljard mensen? Met de vertoning van de documentaire *We Feed the World* en een reeks provinciale debatten hoopt *Landbouw 2015* een licht te werpen op het internationale landbouwbeleid en het surrealisme van de voedselindustrie. Eén van de stichtingen achter het initiatief is Vredeseilanden, dat zich inzet voor duurzame landbouw.

Ianthe Bato

Veto: Waarover gaat de film?

Saartje Boutsen, Vredeseilanden: «*We Feed the World* ontrafelt het verhaal achter het voedsel voor het in de winkelrekken terecht komt. De film legt de marktmechanismen bloot die ten grondslag liggen aan de voedselindustrie. Het is een beklijvende mix van beelden en getuigenissen die een aantal vragen oproept over de productie van ons voedsel en die ons uitnodigt daarbij even stil te blijven staan. Na de filmvertoning op acht maart in STUK is er bovendien in samenwerking met MO* een debat georganiseerd over de stelling 'Voedsel: recht of koopwaar?', gemodereerd door MO*-journalist John Vandaele.»

Veto: Waarom steunt Vredeseilanden de film?

Boutsen: «De film past binnen onze campagne *Landbouw 2015*, georganiseerd door een coalitie van Noord-Zuid-organisaties en milieu- en consumentenorganisaties. Deze campagne draait rond duurzame landbouw en eerlijke handelsrelaties, en maakt deel uit van de campagne rond de millenniumdoelstellingen: 2015 DE TIJD LOOPT. Iedere twee jaar wordt een thema binnen die campagne belicht en dit jaar staat met *Landbouw 2015* vooral de eerste millenniumdoelstelling in de kijker, namelijk de halvering van honger in de

wereld. Vredeseilanden zelf richt zich vooral op de ontwikkeling van duurzame landbouw, landbouw die zowel economisch, sociaal als ecologisch verantwoord is. We zijn een ontwikkelingsorganisatie en dus vooral gericht op het Zuiden. Maar ook boeren uit het Noorden, die subsidies krijgen, kampen vaak met vergelijkbare problemen.»

VERSPILLING

Veto: Wat is de boodschap van de film?

Boutsen: «We kopen dagelijks voedsel in de supermarkt maar staan er niet meer bij stil vanwaar het afkomstig is. *We Feed the World* doet ons nadenken over de weg — van boer tot bord — die ons voedsel aflegt, en spoort ons aan tot bewuster consumeren. Vredeseilanden wil eigenlijk hetzelfde, en poogt consumenten bewust te maken van producten uit duurzame landbouw. Dit zijn bijvoorbeeld *fair trade*-producten, producten waarvoor boeren uit het Zuiden een eerlijke prijs krijgen. Maar het gaat evengoed om producten uit de biologische landbouw, die met respect voor mens en milieu zijn geproduceerd, als om lokale producten. Zo worden er bijvoorbeeld bonen uit Kenia naar België geïmporteerd terwijl we evengoed bonen van hier kunnen eten. Er wordt bijzonder veel voedsel onnodig getransporteerd, met de nodige consequenties voor het milieu.»

Veto: Het verhaal van de voedselindustrie lijkt er vooral één van enorme verspilling.

Boutsen: «Inderdaad. Er is wereldwijd de mogelijkheid voedsel te produceren voor 12 miljard mensen, maar toch zijn er

nog altijd 850 miljoen mensen die honger lijden en dagelijks sterven honderdduizenden mensen de honger dood. Wat daar erg paradoxaal aan is, is dat boeren — die nochtans zelf voedsel produceren — vaak tot de armste groep mensen behoren, omdat ze simpelweg niet genoeg inkomsten halen uit hun productie. Dat zeventig procent van diegenen die

moeten leven met minder dan één dollar per dag afhankelijk is van de landbouw, geeft aan hoe belangrijk landbouw is in de ontwikkelingsproblematiek. Het is bovendien een wereldwijd probleem: boeren overal kunnen steeds minder goed overleven van de landbouw.»

ABSURD

«Het systeem van de voedselindustrie is echt absurd. Zo verdwijnt er bijvoorbeeld in Brazilië regenwoud om plaats te maken voor soja-velden, waarop dan soja geproduceerd wordt voor export naar Europa om daar kippen en runderen te voeden. De dieren worden hier vetgemest met Braziliaanse soja, waarna het overschot uitgevoerd wordt naar Afrika, om daar door de lage, gesubsidieerde prijs de lokale boeren uit de markt te concurreren.»

Veto: Wat is de oplossing op lange termijn? Het afschaffen van landbouwsubsidies?

Boutsen: «Vredeseilanden probeert beleidsmakers ertoe aan te zetten exportsubsidies af te schaffen. Niet alle landbouwsubsidies zijn slecht. Subsidies kunnen bijvoorbeeld milieuvriendelijke maatregelen bevorderen. Uiteindelijk heeft de consument zelf veel macht in handen, want hij bepaalt het aanbod. Duurzame producten zijn misschien ietwat duurder dan andere maar de duurdere prijs is gewoon de correcte prijs voor het voedsel. Als we allemaal kiezen voor duurzame producten, zijn we al een heel eind op weg.»

We Feed the World wordt op donderdag 8 maart om 19u30 vertoond in CinemaZed, gevolgd door het debat 'Voedsel: recht of koopwaar?'

(foto Jelle Goossens)

Kort Cultuur

Opmerkelijke gast op Rewind

Wie dacht dat enkel Sash!, Milk Inc, Silver en Alana Dante voor de jaren negentig nostalgie naar Alma 2 afzakten, heeft het mis. Afgelopen dinsdag was ook Koen Buyse van de partij voor de Rewind-fuif van Ekonomika. Het gezicht van Zornik was er in het gezelschap van latexdiva Alana Dante. De opmerkelijke aanwezigheid werd niet door iedereen gesmaakt, waardoor Buyse het feest — in select gezelschap — gewoon verderzette in de kelder van Alma 2.

Oerdegelijk authentiek geluid van Little Barrie

“Waarom ingewikkeld doen als een oerdegelijk authentiek geluid niet meer vraagt dan een gitaar, een bas en een drum,” vraagt men zich af in Het Depot. Komende zaterdag treedt Little Barrie, een trio uit Nottingham, op in het muziekcentrum. Dat hun ongedwongen gitaarpop met een vleugje rock, soul en funk weten te bekoren, bewijze hun goed onthaalde, gloednieuwe album *Stand your Ground*. Voor deze plaat trokken de heren naar New York om er samen te werken met producer Dan ‘The Automater’ van Gorillaz. Als bij toeval botsten ze zo ook op Russell Simins (drummer bij John Spencer Blues Explosion) die de drumpartijen voor zijn rekening nam. Barrie, de gitaarvirtuoos, vond ondertussen ook nog tijd om op tour te gaan met Morrisey en Primal Screen. *De Morgen* vond de plaat alvast 4 sterren waard. Zonder twijfel een *upcoming* sensatie!

WIN!

Veto geeft vijf duo-tickets weg voor het concert van zaterdag 10 maart in Zaal Het Depot. Mail voor donderdag 8 maart je coördinaten door naar traktatie@veto.be en wie weet ben jij bij de winnaars!

Krachtige stemmen en jonge muzikanten gezocht

Artforum zoekt in samenwerking met Het Depot naar 10 krachtige stemmen en 11 jonge muzikanten voor twee gloednieuwe muziekprojecten met jongeren tussen 16 en 24 jaar. *GO_TELL* wordt een nieuw collectief met 10 stemmen en live elektronica. Het collectief zal intensief begeleid worden door Gregory Frateur (Dez Mona) en Andrew Claes. Er zal gewerkt worden met bestaand, stokoud songmateriaal uit het archief van Negro Spirituals, Worksongs en Gospel. Ook zal er gretig geplukt worden uit de geschiedenis van de Afro-American Music om te komen tot een suite met oorverdovende stiltes en klankuitbarstingen. Tien jonge stemmen ondersteund door live elektronica op één podium. Gitzwart, fascinerend en krachtig. De première is alvast gepland voor 9 februari 2008 in Het Depot.

Voor de jazzy, afrobeat Big Band *The Rumble Jungle Orchestra* worden 11 jonge muzikanten gezocht. Jazztrompettist Carlo Nardoza en bassist Tom Van Acker willen met hen verder werken op de muziek van Fela Kuti — de *godfather* van de afrobeat — om te komen tot een jazzy en funky collectief dat experimenterend met zwarte muziek wil mikken op benen en hoofd. Deze bezetting zal voor het eerst concerneren op 13 oktober, eveneens in Het Depot.

Inschrijven kan via info@artforumvzw.be maar check eerst myspace.com/gotellproject en myspace.com/rumblejungleorchestra voor meer info!

fABULEUS zoekt dansers

Randi De Vlieghe maakt dit jaar een zesde productie voor fABULEUS. Dit keer worden er jongeren gezocht die straf zijn in ballroomdans, hiphop, capoeira, gymnastisch turnen, circusacrobatie, linedancing, breakdance, gevechtssporten of hedendaagse dans. Kortom, men heeft een bonte groep bewegers van uiteenlopende pluimage nodig. Ben je tussen 14 en 24 jaar en lijkt deze uitdaging je wat, dan ben je welkom op de audities op zaterdag 28 april, zondag 29 april, maandag 30 april en dinsdag 1 mei 2007. Meer info op www.fABULEUS.be

Talen oefenen?

Elk jaar vinden er tijdens de Paasvakantie de Leuvense Paasfeesten plaats. Dat is een organisatie van 5 Leuvense verenigingen in samenwerking met de Stad Leuven. Op basis van uitwisselingen worden er volkskunstgroepen uitgenodigd om deel te nemen aan het festival. Dit jaar komen er tussen 5 en 10 april groepen uit Letland, Noorwegen, Schotland en Servië.

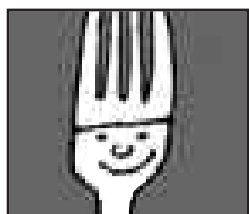
Eén van de pijlers waarop het festival steunt, is de herberging van buitenlandse groepen bij gastgezinnen. Het is een uitgelezen gelegenheid om verschillende culturen op een andere manier te leren kennen. Bovendien kan je je talenkennis nog eens oppoetsen in een veilige omgeving. Voor meer informatie neem je contact op met Lies Stessel (0478 924 963 / liesstessel@hotmail.com) of Katty Giddelo (016 22 45 43 / katty_giddelo@belgacom.net).

De Nieuwe Reeks: tweede semester

Ook dit semester laat *De Nieuwe Reeks* zich van haar beste kant zien. *De Nieuwe Reeks* is een concertreeks hedendaagse muziek, georganiseerd door studenten Musicologie. Vorige week stond Spectra Ensemble nog op het programma, maar ook de komende weken zijn er bijzondere voorstellingen mee te pikken, zoals het Spiegel String Quartet, orgel met Joris Verdin, Wannes Vanderhoeven, Gary Verkade of de projecten Voix et vues Planétaires en Klank in Beweging. Tot slot is er het laboconcert, waar Tom De Cock en Thomas Vanlede het kersverse werk van compositiestudenten uit heel België presenteren. Onder de begeleiding van Gilles Gobert werd een programma opgesteld met werken die geschreven werden naar aanleiding van de workshop Labo#3, dat gericht is op compositiestudenten zonder professionele muzikale achtergrond. De volledige concertkalender is te vinden op www.denieuwereeks.be (rb)

WIN!

Veto geeft 3 duo-tickets weg voor de voorstelling van 13 en 14 maart. Mail je voorkeurdatum naar info@denieuwereeks.be en wie weet ben jij bij de winnaars!

Menu van de week

in Alma 1-2-3

6 - 9 maart 2007

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,60
Tomatensoep met ham	1,70
Kippenburger met jonge wortelen	2,40
Moussaka met Griekse sla	3,55
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aardappelen	4,50
Bami Goreng	3,55
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A1+A2	3,15
Rumsteak	
Lamssteak A2	

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,60
Kervelsoep	1,70
Braadworst met bloemkool in roomsaus	2,40
Vegetarische lasagne	3,55
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus, oventomaat en wafeltjes	4,50
Kipkroketten met portosaus en erwtjes	4,15
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	3,55
Koninginnenhapje	3,15
Rumsteak A2+A3	
Lamssteak	

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,60
Bonensoep	1,70
Spek met spinaziestoemp A2+A3	2,40
Groenteburger met bloemkool en broccoli	3,55
Lasagne al forno	4,15
Cordon bleu met Roquefortsaus en boontjes	4,15
Spaghetti A1+A2	2,40/2,80
Koninginnenhapje A1+A2	3,15
Kippenlapje A3	
Rumsteak A2	

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,60
Hutsepotsoep	1,70
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen	2,40
Quorn fingers met Provençaalse saus en witloof	4,50
Koninklijk vishapje A1+A2	3,55
Rumsteak met gegratineerde bloemkool en rösti A3	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,55
Rumsteak A2	
Kippenlapje A2+A3	

Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket bekomen voor slechts 5 euro!

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

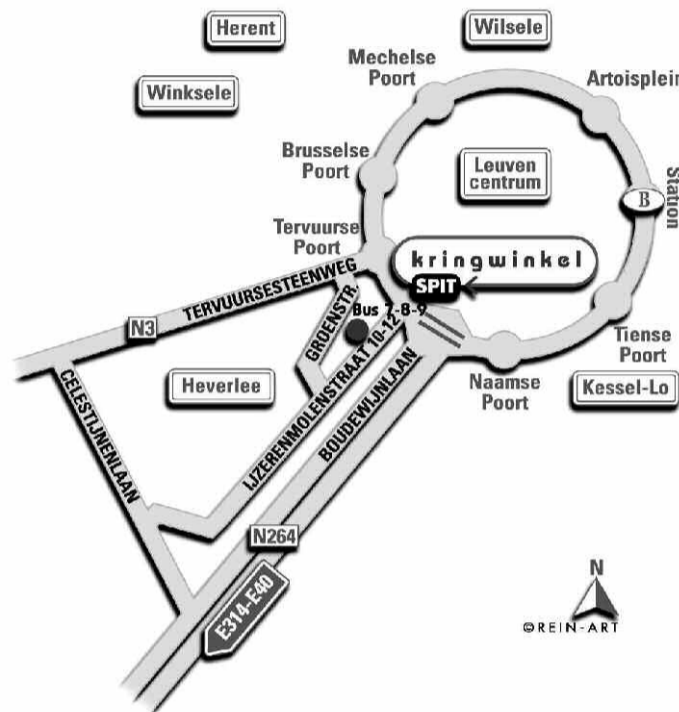
Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

HEB JE EEN VRAAG VOOR DE KHLEUVEN?
SMS KHL + JE VRAAG NAAR 3014
0,25 € per bericht

12 professionele bachelors:

- Bachelor in Bedrijfsmanagement
- Bachelor in Biomedische Laboratoriumtechnologie
- Bachelor in Chemie
- Bachelor in Office Management
- Bachelor in Onderwijs: Kleuteronderwijs
- Bachelor in Onderwijs: Lager onderwijs
- Bachelor in Onderwijs: Secundair onderwijs
- Bachelor in Sociaal Werk
- Bachelor in Toegepaste Informatica
- Bachelor in Verpleegkunde
- Bachelor in Voedings- en Dieetkunde
- Bachelor in Vroedkunde

Wil je verder studeren na je bachelor of master? Ontdek onze banaba's en postgraduatoren op www.khleuven.be

KOM NAAR ONZE INFODAG OP WOENSDAG 14 MAART
MEER INFO OP WWW.KHLEUVEN.BE

KHLEUVEN
JE WERKT VOOR JE HET MERKT

3014

0,25 € / SMS

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

KULEUGEN

Maandag 5 maart 2007 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 16 — www.kuleugen.be

De verbeelding van een president

Vorige week onthulde *K.U.Leuven* wanneer en waarom de beelden in het Arenbergpark van hun sokkel waren verdwenen. De Beeldenstorm van 1953 kwam uit de bus als schuldige. Deze week zetten we onze zoektocht voort: waar bevinden de beelden zich nu?

Van onze onderzoeksjournalist nudologie, astrologie en beeldende kunsten

Voor dit meer verfijnde onderzoek deden we beroep op de kennis en vaardigheden van het plaatstelische politiekorps. Hoofdcommissaris Michiel Dedeker stond ons te woord en hielp persoonlijk met het ont-rafelen van ons mysterie. Maar heeft een hoofdcommissaris daar wel tijd voor? "Wel ja," verzucht Dedeker, "normaal gezien kan iemand met mijn functie zich inderdaad niet met zulke pietluttigheden bezighouden. Maar in Leuven ligt dat even anders. Ten eerste is er sinds 1 januari één van de grootste zorgen van de politie weggevallen: de studenten/nachtbrakers die bij nacht en ontij vuilniszakken lastigvallen en Leuvenaars over de straat gooien. Of omgekeerd, natuurlijk. Doordat restaurantgangers die willen roken dat nu buiten moeten gaan doen, is de buitenlucht van de binnenstad zodanig vervuild dat beschonken studenten de fut niet meer hebben om vandalenstreken uit te halen: ze liggen hoestend op het trottoir. Da's makkelijk voor ons. En de tweede reden van mijn teveel aan vrije tijd is de cumul van onze teergeliefde burgemeester: Mijnheerke Louis. Officieus is hij hoofdcommissaris, ik zit daar enkel omdat die cumul onreglementair is en je dus wel iemand apart moet aanstellen." We onderbreken Dedeker, want als we zijn litanie willen aanhoren, zullen we ons wel achter een van de vele videoschermen zetten waarop de hele stad te zien is en die op het stadhuis staan. We willen hem vragen de emeriti van de faculteit Ingenieurswet-

schappen terdege te ondervragen om zo tot een soort robottekening te komen van de verdwenen beelden. Enig fotografisch bewijsmateriaal is immers al lang teloor gegaan.

GB

De 'hoofdcommissaris' is zijn opleiding gelukkig nog niet vergeten: slechts voor twee oud-professoren roept hij de professionele hulp in van een hypnositeur ("professor Kunstgeschiedenis Simon Driaan, een echte krak op paranormaal gebied"). Tenslotte kunnen we aan de slag met een puike robotfoto van de beelden. Op onze aanvraag krijgen we ook het boven-aanzicht mee, want we hebben al een plannetje om de beelden op te sporen.

Voor dat plannetje hebben we niet meer nodig dan onszelf, twee weken betaald verlof en een computer met internetaansluiting. Google Earth is het toverwoord: we zoeken dagen aan een stuk het Belgische stukje aardkloot af naar sporen van de verdwenen beelden. Veel vonden we aanvankelijk niet (een schilderijluik waarop een paar rechters staan niet te na gesproken), tot we de oplossing vinden, en die bevindt zich uiteindelijk dichterbij dan gedacht: op het Groot Begijnhof van Leuven! Verbijsterd trekken we naar die vrijplaats van geloof en ongelooft, dat prachtig bewaarde stukje middeleeuwen, waar Rector V. zich president mag noemen. En alle anderen onderdanen.

Inderdaad: half verscholen onder een aftands afdak treffen we acht beelden van wonderlijke schoonheid en naakte dames. "Blote wijven," verbeterd een plots opgedoken President V., wijzend op het onderschrift. Hij glundert nog meer dan wij schrikken. Liever dan te wachten op zijn uitleg lopen we kriesend weg.

Hopelijk hebben we volgende week genoeg moed vergaard om terug te gaan naar het GB, en hebben we dan de tegenwoordigheid van geest om een fotoapparaat mee te nemen. Want zo'n robotfoto boven je bed is toch ook maar niets.

Rector V.

Als menselijke rector van een menselijke universiteit, heeft rector V. een aantal kwaliteiten die zijn voorganger niet had. Respect voor zijn personeel bijvoorbeeld, maar ook: respect voor de traditie en het cultureel erfgoed. Zo was V. van mening dat het schilderij ("grotesk, oerlelijk en eigenlijk gewoon belachelijk") dat op het rectoraat ophangt tegenover de ontvangstbalie ("de frituur, hahaha!") dringend aan vervanging toe was. In een plotse opwelling van activiteit had hij Martini Buikers laten komen, die bekend staat als een goede vriend van zowel rector V. als de schone kunsten.

De twee kameraden zaten al een kwartier lang te fluisteren en te giechelen over hun plannen voor het nieuwe kunstwerk, toen Koenraad Banket het kantoor binnenviel. Als twee betrapte schooljongens sprongen V. en Buikers overeind. V. begon al onhandig allerlei ongeloofwaardige excuses te stotteren, maar Banket sloeg hem goedgehumd en loeihard op de schouder: "Ik heb gehoord dat ge die afzichtelijke rommel eindelijk van het rectoraat gaat smijten?"

V. knikte, onzeker omdat zijn beslissingen zelden werden toegejuicht door mensen die er wel verstand van hadden. Banket begon enthousiast aan zijn uitleg en wapperde met een dikke bundel papieren: "Ik heb hier een inventaris van alle kunstwerken die in onze kelder zitten. Slapend kapitaal, jongens, slapend kapitaal! Dat moeten we herinvesteren. Hang één van die Vlaamse primitieven in uw salon boven, V. Dat is meteen media-aandacht. Vervolgens kondigen we aan een museum te bouwen voor de rest van onze stock. Dat gaat ons een enorme prestigewinst opleveren en het hoeft ons niet eens geld te kosten! Kijk, ik heb hier wat berekeningen gemaakt." Banket zwaaide zo enthousiast met de papieren dat Buikers angstig onder het bureau wegdook.

V. keek een beetje bedenkelijk. Zoveel plannen en zoveel activiteit. zou dat wel goed aflopen? Maar zijn voornaamste bezwaren betroffen toch het nieuwe kunstwerk zelf. De Vlaamse primitieven, waren die niet aan nogal oud en stoffig? V. zelf had gedacht een aardig budget te reserveren voor een nieuw en modern kunstwerk, maar ook weer niet zo modern dat het controverser zou oproepen. Iets uit de tijd dat hij zelf zijn idealen nog nastreefde, dat leek hem wel wat. Een mooie herinnering aan die tijden ook.

V. werd bruusk uit zijn vredig gemijmer gerukt, toen Banket, die bijna stikte in zijn ongelooft, hem in de warrige haardos greep en door mekaar schudde. "Wablieft? Gij wilt een volledig nieuw én duur én modern kunstwerk, dat allicht wéér lelijk zal zijn, terwijl onze catacomben volgestouwd zitten met het beste dat duizend jaar West-Europese kunstgeschiedenis heeft voortgebracht? Ge zijt nog onnozeler dan ge eruit ziet, V! Enfin, ge doet uw goesting met uw binnenhuisdecoratie en ge ziet maar waar ge dat geld vandaan haalt. Maar uit mijn begroting zal het niet komen! Salut!" Woedend sloeg Banket de deur van het rectoraat achter hem dicht.

V. masseerde enigszins ontredderd zijn nogal pijnlijke slapen en na een minuutje of twee kwam Buikers weer vanonder het bureau gekropen. Voor rector V. kon beginnen jammeren, suste Buikers hem alweer: "Ge hebt gehoord wat Koenraad zei. We moeten gewoon zelf voor het geld zorgen. Kom, geef die begroting eens hier." Tot diep in de nacht zaten Buikers en V. aan V.'s bureautje gebogen over de begroting van de universiteit. Ze waren druk in de weer met potloden, kladpapier en rekenmachines en toen ze in het holst van de nacht elk huns weegs gingen, was er een oplossing voor het probleem.

Toen Koenraad Banket de volgende ochtend via zijn mailbox vernam dat vrije studentenverenigingen in het vervolg zouden moeten betalen voor het gebruik van lokalen aan de universiteit, haalde hij ongeïnteresseerd zijn schouders op. Dat Buikers en V. met de opbrengst daarvan na zeven jaar wellicht slechts een schilderij van Mark IJskens konden kopen, beschouwde hij niet als zijn probleem.

Paul-Henri Giraud

Vree Wijze Woorden

"VVS is zoals chocolade: mét leven is leuk, maar zonder kan ook."
Dezelfde godsvruchtige LOKO'ster als vorige week.

Wekelijkse Wijze Woorden

"Alles wat federaal is, is ouderwets. Iedereen weet dat wij in een ouderwets land leven. En deze uitspraken zijn niet voor in *Veto!*"
Een Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming, die ongetwijfeld zeer blij is dat *KULeuven Veto* te snel af was.

KaramellenVerzenHandVest

In de rubriek KVHV gooit *KULeuven* telkens enkele karamellenverzen te grabbel, onder het motto 'Karamellen Verzen Helpen Velen'. Deze week wagen we ons aan een knap ingezonden liefdesgedicht op Rederijkerswijze, getiteld 'Voor Patricia'.
Liefste, schat, mijn honnepon
Uw ogen zijn mijn vakjargon
Laat mij schaduw zijn en zon
Plaats u aan mijn horizon
Ruk u uit uw nachtjapon.
Ach, bezie wat ik verzon
Acht verzen door een bariton
Triestig, waar acrostichon.

Ingezonden door Hugo Brems.

Puzzel

	7	1			8	4	2
5				7	1		
3		2	4			7	5
		5			7	9	
	1			3			8
	3		9			7	1
4			7		5		
1		8			9		2
9		7		2			3

LOUVAIN. Château d'Héverlé, façade principale.

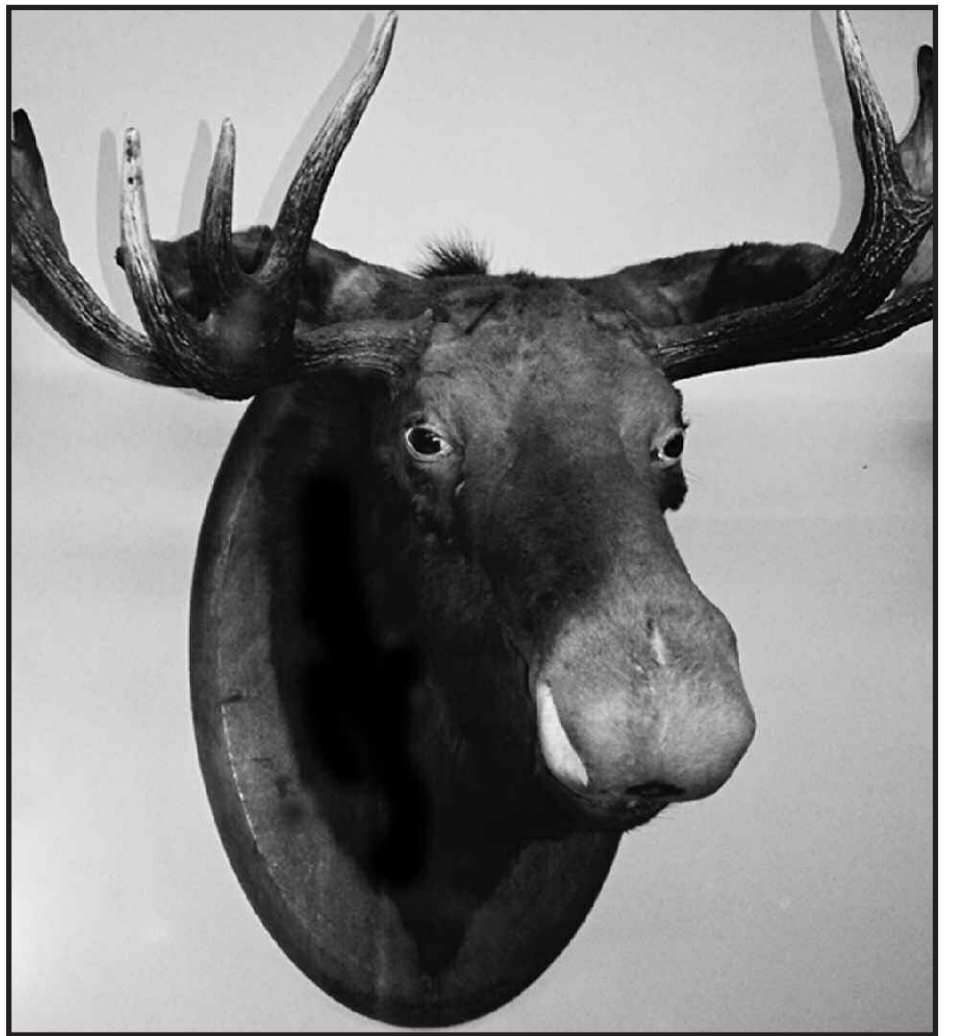
1. A. COOPMANS en H. UYTTERHOEVEN, Heverlee in oude prentkaarten deel 2. Zaltbommel (NL): Europese Bibliotheek, 1982.
Met dank aan Prof. em. Dr. Ir. René Govaerts.

Freddy

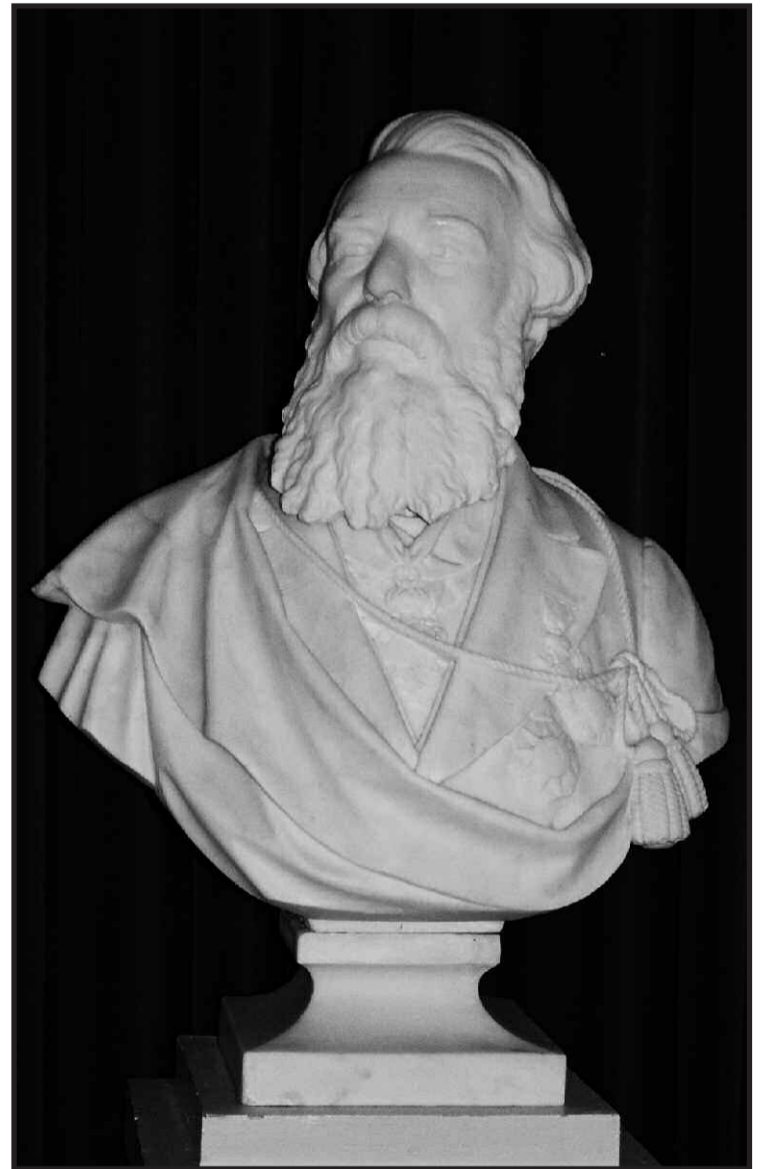
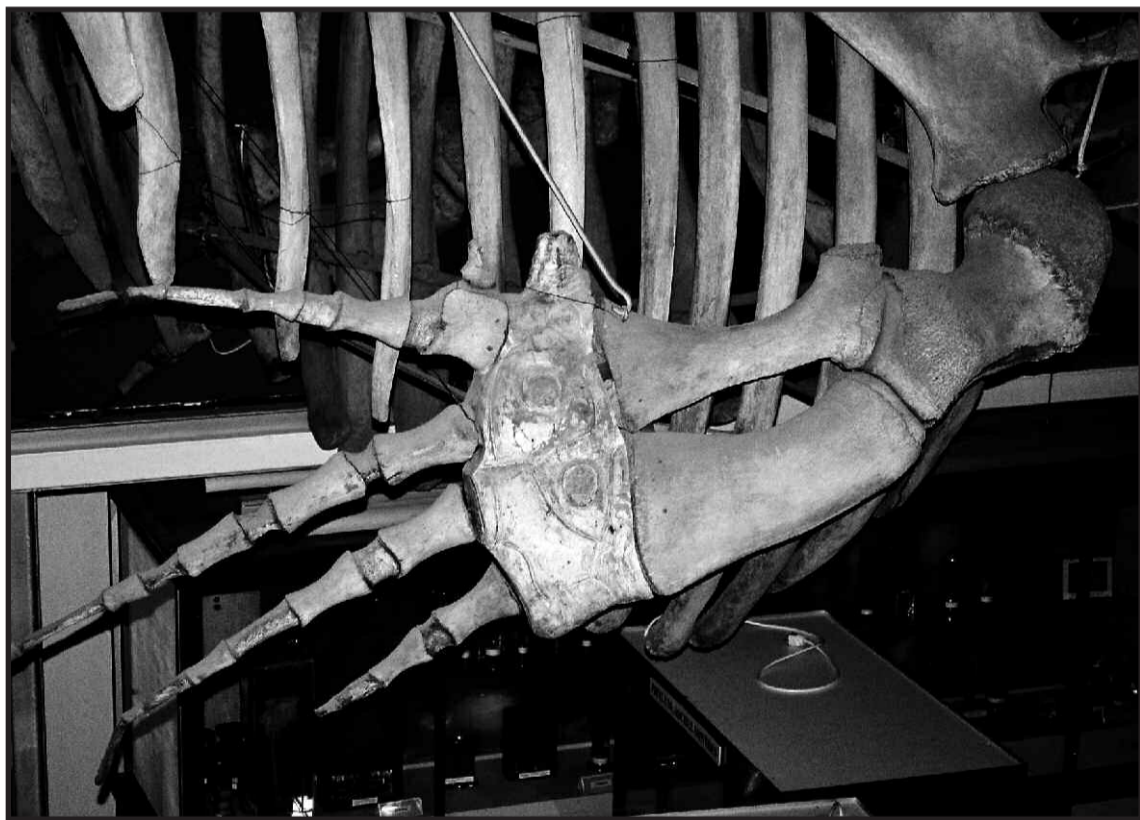
door Sh3L14C

www.shellac.be

Zoölogisch
instituut

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

Wat gebeurt er aan
de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse
e-nieuwsbrief
[www.kuleuven.be/
nieuwsbrief](http://www.kuleuven.be/nieuwsbrief)

(advertentie)

**2de handscomputers
met 1 jaar garantie**

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en
580 euro

Desktops van P2 tot P4 tussen
25 en 330 euro

Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod
van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3,
3010 Kessel-Lo
info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

TWEDEHANDS COMPUTERS MET GARANTIE

Recupc

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 16
5 maart 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Simon 'Van Landuyt' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse ' & Jerry' De Witte (adres idem Veto)

Redactie:
Robin 'Jones' Broos, Maarten 'Poes' Goethals, Nele 'Boonen' Van Doninck, Tom 'Selleck' Van Breussegem & Kris 'Tom Go' Vanelderen

Medewerkers deze week:
Ianthé 'Yorke' Bato, Bram 'Waes' Delen, Gertie 'Lanoye' De Fraeye, Elke 'Hanks' Desanghere, Bruno 'Cruise' Devel, Tatiana 'Van Dijck' De Wée, Vincent 'Lenaerts' Foblets, Ken 'Gernaey' Lambeets, An 'Helsen' Moerenhout, Roel 'Riddle' Moeurs, Jan 'Dehaene' Reinken, **Bo 'Barman' Vanluchene**, Gijs 'Sawyer' Van Gassen, Bram 'Waits' Vanoirbeek, Eline 'Delay' Vanuytrecht & Alexander 'Uncle' Vrijhof

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Gertie De Fraeye, Ilse De Witte, Jelle Goossens, Nele Van Doninck, Robby Vangeel & Gijs Van Gassen

Eindredactie:
Ilse De Witte & Robby Vangeel

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, Tommen, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven in te korten.

Agenda & Ad Valvas

APOLLOON, LBK, VTK

Full Frontal Nudity TD met stripact op 8/3 @ waaiberg (in het teken van vrouwenweek)

BIOS

Quiz op 7/3

EKONOMIKA

Océade TD op 8/3 @ Océade busdienst Foch

FARMA

Farma-TD op 8/3 @ Musicafé

LBK, MEDICA

BloedSerieusweek van 5 tot 8 maart
Boombal op 8/3 @ jubileumzaal (universiteitshal)

LBK

Galabal op 9/3

MEDICA

Aperitifconcert op 6/3 @ Pieter De Somer

PSYCHOLOGISCHE KRING

Galabal op 9/3 @ Kasteel van Nieuweland te Aarschot

Berichten

Let the beast go and the blood flow

Van 5 tot en met 8 maart zal er een nieuwe BloedSerieusweek te Leuven plaatsvinden. Bloedafnames op 2 studentikoze plaatsen te Leuven: De Valk en De Nayer, een boombal om U tegen te zeggen in de universiteitshal.

Dirk Van Duppen en kiwi's

CDS organiseert een gespreksavond met Dr. Dirk Van Duppen (PvdA) over het Kiwi-model. Dinsdag 6 maart om 20u in café De Artiëst, Vanderkelenstraat.

Zo is er maar één figurant nodig

'Zo is er maar één' is dringend op zoek naar personen die nu maandag 5 maart willen figureren in een promofilmje voor het lied "Gelukkig zijn" van Ann Christy. Miguel Wiels en beiaardier Luc Rombouts spelen vanaf 16:00 uur (tot 18:30 uur) dit lied op de beiaard van de universiteitsbibliotheek van Leuven (Ladeuzeplein).

Interuniversitaire Prijs van Babylon

Een literaire wedstrijd voor alle studenten aan Vlaamse universiteiten en hogescholen. In de categorieën proza en poëzie kan elke student zijn eigen werk inzenden, dit laten beoordelen door een vakjury. Het reglement en de belangrijkste informatie zijn te vinden op www.literaireprijs.be. De inlevertermijn loopt van 1 maart tot 2 april 2007.

Musicologicaconcert in MTC

Op maandag 19 maart 2007 om 20u30 in de Grote Aula van het Maria-Theresiacollege. Thema van de avond: mythes van alle tijden. Kaarten te verkrijgen op aurelie.walschaert@student.kuleuven.be of 0474/845177 (VVK 5 euro student)

Interfacultair Theaterfestival Opening

Op 8 maart 2007 in de Soetezaal STUK.

Oplossingen

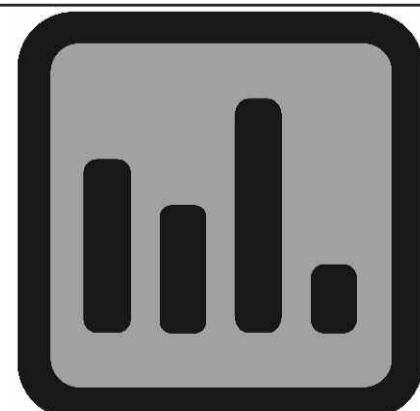
R	I	K	S	J	A		C	D	U
A	S	A		O	B	L	A	A	T
D	S		R	O	B	U	S	T	A
J		F	A	D	E		S	S	
A	L	I	A	S		M	A	J	A
	I	N	F		O	R	V	A	L
A	N	E		B	U	S	E		L
H	O	S	P	I	T	A		G	O
O		S	T	E	R		L	O	O
I	K	E		D	O	R	E	M	I

1	9	2	3	4	6	5	7	8
7	8	4	2	9	5	1	6	3
5	6	3	8	1	7	9	2	4
2	7	9	5	8	1	3	4	6
6	4	8	9	7	3	2	5	1
3	1	5	4	6	2	7	8	9
4	2	6	1	5	9	8	3	7
9	3	7	6	2	8	4	1	5
8	5	1	7	3	4	6	9	2

Gezocht:

Kruiswoordraadselmakers,
grappige leukerds voor
KULEUGEN,
striptekenaars en
schrijvers, fotografen,
layouters en cartoonisten

AD FUNDUM
Elke werkdag
tips en info
voor de
student

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Cultuurkalender

POP

Open Mic Avond
Woensdag 07/03 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Tom Helsen + Buurman
Donderdag 08/03 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Yasmine: Licht ontvlambaar
Vrijdag 09/03 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, yasmine.be

Little Barrie + Nunon
Zaterdag 10/03 om 20u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

Ansatz der Maschine
Zaterdag 10/03 om 22u30, STUKcafé, Naamsstraat 96, stuk.be

KLASSIEK

Vlaams Radio Orkest o.l.v. Yoel Levi: Paganini & Mahler
Henry Raudales, viool
Woensdag 07/03 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, vro-vrk.be

THEATER

theaterMalpertuis & Tonic: Drie blinden
Dinsdag 06/03 om 20u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, malpertuis.be

Improv Comedy met The Lunatics + Comedy met Pravda
Woensdag 07/03 om 21u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, lunatics.be

Forced Entertainment (UK): Exquisite Pain
Maandag 12/03 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsstraat 96, forcedentertainment.com

VARIA

Gratis UUR KULTUUR: Maanvloed met Eva Cox, Al Galidi, Alfred Schaffer en Annelies Beck
Woensdag 07/03 om 21u, Centrale Bibliotheek, Ladeuzeplein 21, kuleuven.be/cultuur

We Feed the World + Debat "Voedsel: recht of koopwaar?"
Donderdag 08/03 om 19u30, Cinema ZED, Naamsstraat 96, vredeseilanden.be

EXPO

Sam Taylor-Wood
14/02 t.e.m. 07/04, wo-do 13u-21u / vr-zo 13u-18u, STUK Expozaal, Naamsstraat 96, stuk.be

Muñoz : luces y sombra
10/02 t.e.m. 15/04, di-zo 12u-18u, Bibliotheek Tweebronnen, Rijschoolstraat 4, beeldbeeld.be

De Boerenkrijg: een archeologische kijk op de periode rond 1798
12/02 t.e.m. 24/03, ma-do 09u-20u / vr 09u-17u / za 09-12u30, Centrale Bibliotheek, Ladeuzeplein 21, alfa.student.kuleuven.ac.be/ten-toonstelling.php

GERT BETTENS

“IK HAD HEEL GRAAG GEWOON OVER AUTO'S EN VROUWEN GESCHREVEN”

Nadat K's Choice er in 2003 de brui aan gaf, heeft Gert Bettens allesbehalve stilgezeten. Het tweede album van zijn nieuwe band Woodface ligt binnenkort in de rekken en op 21 maart komt Gert voor de zesde editie van 'Vadermoord' in STUK een eigen interpretatie van enkele songs van zijn muzikale voorvaderen The Beatles ten berde brengen.

Vincent Fobelets

Gert Bettens: «We hebben nu twee weken opnames voor de nieuwe plaat achter de rug. Het verloopt heel erg vlot. Ik wou alles live in de studio doen, dus kwam er heel weinig preproductie bij kijken. Dat betekent: hopen dat het in de studio allemaal mooi in elkaar past. Als alles meezit zal de eerste single volgende maand al in de winkel liggen, voor de festivals hun boekingen afsluiten. Als de single goed onthaald wordt, kunnen we zo misschien enkele optredens versieren. Het album zou ik graag net na de zomer uitbrengen.»

Veto: Is er een verschil met het vorige album Good Morning Hope?

Bettens: «We hebben nu, nog veel meer dan op de vorige plaat, alles live ingespeeld en dat zorgt voor een onwaarschijnlijk verschil in de sound van een plaat. Tegenwoordig is rock, veel meer dan pop, aan een opmars bezig. Wanneer je naar de meeste rockgroepen luistert, merk je echter dat de muziek bijna mathematisch juist geworden is door de vooruitgang op gebied van informatica. Voor mij gaan die twee — wiskunde en gevoel — niet vanzelfsprekend samen. Een beat is niet noodzakelijk perfecter wanneer hij op het streepje na 'juist' gespeeld wordt. Ik vind het zelfs mooier als muziek niet vlekkeloos klinkt en ik ben blij dat er veel mensen zijn die dat ook vinden. Er zijn wel veel jongeren die graag naar New Metal luisteren, een muziekgenre dat zich wel heel mathematisch vertaalt. Wanneer je dat vergelijkt met oude platen van The Beatles of The Stones, dan is het onwaarschijnlijk hoe onafgewerkt die oude platen eigenlijk zijn en hoe goed dat onafgewerkte klinkt. Daar ga ik dus zelf ook een beetje naar op zoek.»

MAGIE

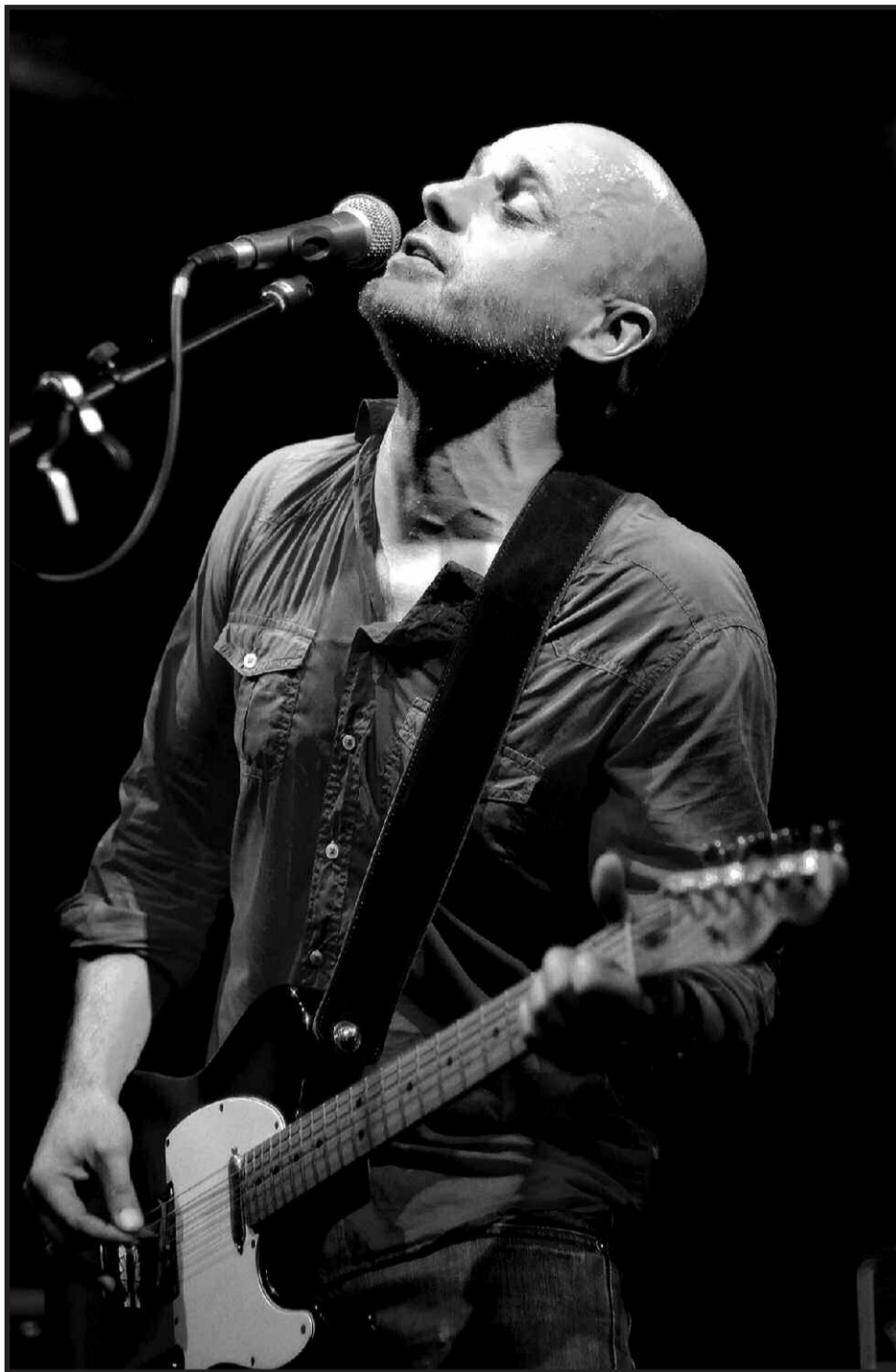
Veto: Good Morning Hope bestond uit stevige rock met regelmatig een zachtere noot ertussen. Is dat het genre waarin je jezelf het meest terugvindt?

Bettens: «Ik denk het wel. Ik heb de neiging spontaan naar die twee dingen terug te grijpen als ik in mijn thuisstudiootje kruip. De ene keer begin ik iets heel intiem te spelen op mijn piano en de andere keer zet ik mijn versterker open, neem ik mijn gitaar beet en begin ik ongelooflijk te scheuren. Beide kanten voelen goed aan en ondertussen is het duidelijk geworden dat die twee uitersten intrinsiek deel uitmaken van mijn persoonlijkheid. Op de nieuwe plaat probeer ik vooral de rocker in mij te ontdekken: het wordt een redelijk stevige plaat.»

“Voor mij gaan wiskunde en gevoel niet samen”

Veto: Op twee maart vertrek je op 'double solo' tour in Nederland en België. De optredens zullen veel soberder en akoestischer zijn, dan we van jou gewoon zijn.

Bettens: «Dat is inderdaad zo. Ik ga samen met Reinout (toetsenist van Woodface) optreden. Er is ook een akoestische avond gepland samen met Jan de Campenaere van Venus in Flames. Het is iets helemaal anders dan hetgeen waarmee we nu bezig zijn, maar dat is leuk en verfrissend.»

(persfoto Frank Clauwers)

Veto: Vind je op tournee gaan het leukste aspect van het muzikantenleven?

Bettens: «Nee, het is me echt om het totaalpakket te doen. Ik heb lang geworsteld met het probleem dat ik producer wilde worden. Ik speel eigenlijk gewoon liever mijn liedjes thuis, zodat ik thuis boterhammetjes kan eten met mijn dochter. Maar er is ook iets speciaals aan live spelen. Als het goed gaat ontstaat er een soort magie die ik voor geen geld ter wereld nog zou willen missen.»

Veto: Als je met de tourbus rondgetrokken hebt, kom je dan met de wildste verhalen thuis?

Bettens: «Dat valt nog wel mee. Met K's Choice gebruikten we een tourbus omdat we door Europa en Amerika toerden. Maar als je de ene dag in Beveren moet spelen en de andere dag in Melsele, ongeveer zes kilometer verderop, kan ik net zo goed even terug naar huis rijden (lacht).»

HOERENCHANCE

Veto: Op 21 maart sta je in het stuk naar aanleiding van 'Vadermoord'. Daar zal je enkele liedjes van The Beatles spelen. Hebben zij een grote invloed gehad op jou?

Bettens: «The Beatles hebben zeker een grote invloed gehad op mij. De platen die mij het meest hebben gevormd zijn diegene waar ik naar luisterde tot ik een jaar of twaalf was. Het zijn de platen die ik echt in mijn kindertijd beluisterd heb waarvan de invloed in mijn muziek terug te vinden is. Als ik nu hoor wat ik zelf maak, zonder iemand anders te willen kopiëren, dan lijkt het altijd een heel klein beetje op The Beatles, The Rolling Stones, Deep Purple: groepen die ik

geweldig vond toen ik elf à twaalf jaar oud was.»

Veto: In 2003 hebben jullie een punt gezet achter K's Choice en besloten jij en je zus Sarah om elk een eigen weg in te slaan.

Bettens: «Een combinatie van verschillende dingen leidde tot die beslissing. We waren elkaar absoluut niet beu. Bijna op hetzelfde moment kwamen we tot de conclusie dat er iets moest gebeuren, omdat het schrijven teveel routine werd, opnemen, promoten en toeren. Voordat het echt een sleur zou worden, besloten we ermee te stoppen vóór we elkaar niet meer konden uitstaan. We moesten even het stramien doorbreken, om opnieuw het gevoel te krijgen een plaat te 'mogen' maken in plaats van te 'moeten'. Sarah en ik zijn allebei heel tevreden met de keuze die we toen gemaakt hebben. Nu hebben we al veel meer zin om weer een K's Choice plaat te maken. Het zal niet voor morgen zijn maar ze komt er wel.»

Veto: Heb je bij K's Choice veel dingen geleerd die je nu, zowel op professioneel als op persoonlijk vlak, helpen?

Bettens: «Ik heb muzikaal heel veel bijgeleerd. K's Choice had zeer goede muzikanten en daar heb ik zeer veel van opgestoken. De muziekindustrie is tegenwoordig echter meer en meer een exacte wetenschap aan het worden. De basisprincipes heb ik natuurlijk wel onder de knie: zoek een manager, vraag hem naar welk label je een paar demo's moet sturen. Ik zou echter geen enkele tip kunnen geven om nog maar in het minst succesvol te zijn. Dan gaat het erom gewoon hoerentance te hebben en dat hebben wij gehad.»

Veto: Sarah en jij waren vroeger constant samen

bezig, mis je dat nu niet?

Bettens: «Ik mis mijn zus zeker. In het begin had ik het echt moeilijk om zonder haar op een podium te staan, maar dat went wel na een tijd. Ik mis haar nog steeds als persoon, als zus en als vriendin sinds ze in Amerika is gaan wonen. Ik ben dan ook altijd blij als ze terugkomt.»

Veto: Je schrijft zelf je songs. Hoe begin je daaraan?

Bettens: «Soms heb ik gewoon een idee of iets dat ik graag zou willen verwoorden maar dat ik nog niet echt vorm heb kunnen geven of in een soort vocabularium heb kunnen gieten. Soms is dat een gevoel waarvan ik op voorhand weet dat ik het niet in woorden kan omzetten. In het laatste geval neem je een elektrische gitaar en begin je heel hard te spelen of gekke geluiden te maken. Het liedje Aiko, genoemd naar mijn dochtertje, is bijvoorbeeld volledig instrumentaal. Ik heb echt hard geprobeerd om daar een tekst op te zetten maar dat lukte gewoon niet. Het liedje was af zoals het was. Alles wat ik wou zeggen zat er al in.»

«Ik heb wel eens overwogen om een volledig instrumentale plaat op te nemen, want ik begin nu te merken dat ik ongelooflijk in herhaling val in mijn teksten. Dat wil niet zeggen dat ik mijn eigen teksten bewust wil recyclen, maar volgens mij staat er een limiet op wat een persoon te zeggen heeft. In een boek of interview kan je uitweiden over vanalles, maar in een liedje ben je erg beperkt in bewegingsruimte. Iedereen die serieus met zijn tekst bezig is, wil dan nog in die kleine speelruimte de zin van het leven vatten — dat is belachelijk. Je moet al een serieuze Zenmeester zijn om daarin te slagen.»

Veto: Je probeert dus nog steeds liedjes te schrijven over het leven?

Bettens: «Ja, natuurlijk. Ik had nu bij de vorige plaat ook echt zin om het allemaal meer uit mijn buik te laten komen dan uit mijn hoofd. Gewoon niet nadenken en spelen. Ik had eigenlijk heel graag gewoon over auto's en vrouwen geschreven, maar dat ligt blijk-

“Het idee dat onze cd op een bureau ligt in Tokyo vind ik al de max”

baar niet in mijn natuur. Dan schrijven we maar weer over de zin van het leven, hè (lacht).»

Veto: Jullie zijn nu met Woodface in Nederland aan het doorbreken. Welke landen staan nog op het lijstje?

Bettens: «We gaan deze zomer in Zwitserland spelen, dus daar zal het ook stilaan beginnen. Ik hoop nog steeds op een release in Frankrijk voor de tweede plaat. Er zijn ook gesprekken met Japan, maar dat is echt nog heel pril. Het zou wel zelig zijn, want daar zijn we zelfs met K's Choice nooit geraakt. Ons plaatje ligt nu bij een Japanner die het nog moet beoordelen, maar de kans dat daar dan echt iets van komt is wel heel klein. Gewoon al het idee dat onze cd op een bureau ligt in Tokyo vind ik al de max (lacht).»

Veto trakteert!

Veto geeft drie duotickets weg voor het Vadermoord-concert van Lalalover aka Bob Marley + Peter Lesage aka Marvin Gaye op 29 maart in STUK. Mail voor het einde van de week je coördinaten naar traktatie@veto.be en wie weet hoor jij bij de winnaars!